

Δ20.7
T 3447
ร.3

การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา

(A Study of Errors in Written English of the
Students in the Colleges of Education)

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

ปริญญานิพนธ์

ของ

กองกาญจน์ นิธิพงศ์

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม 2516

543791

การศึกษาข้อบกพร่องในการ เขียนภาษาอังกฤษของนิสิต
ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

กองกาญจน์ นิธิพงศ์

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม 25 16

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 เกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน โดยศึกษาเปรียบเทียบข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ ดังกล่าวว่ามีมากน้อยแตกต่างกันเพียงใด และข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านนั้นจะส่งผลต่อการนำไปใช้ในการเขียนระดับประโยคข้อความ และเรียงความอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา 7 แห่ง จำนวน 200 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษจำนวน 5 ฉบับ โดยแบ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ฉบับ ซึ่งวัดข้อบกพร่องในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์ และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ส่วนแบบทดสอบฉบับที่ 5 เป็นแบบทดสอบอัตนัยเพื่อวัดข้อบกพร่องในการเขียนระดับประโยค ข้อความและเรียงความ

ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีข้อบกพร่องในด้านคำศัพท์ สำนวนมากที่สุด ข้อบกพร่องในการสะกดคำมีมากเป็นอันดับที่ 2 ส่วนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีมากเป็นอันดับ 3 และ 4 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านทีละคู่ พบว่าค่าเฉลี่ยของข้อบกพร่องแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านจากแบบทดสอบปรนัยกับข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านจากแบบทดสอบอัตนัย ปรากฏว่าไม่มีข้อบกพร่องทางด้านไวยากรณ์ที่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมข้อบกพร่องจากแบบทดสอบปรนัย 4 ฉบับกับคะแนนรวมความสามารถในการเขียนจากแบบทดสอบอัตนัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .66$)

C

A STUDY OF ERRORS IN WRITTEN ENGLISH OF THE
STUDENTS IN THE COLLEGES OF EDUCATION

ABSTRACT

BY

KONGKARN NITHIPONG

Presented in Partial Fulfillment of The Requirements
for the Master of Education Degree
The College of Education
March, 1973

The purposes of this study were to find the errors in written English in the areas of grammatical structure, vocabulary and idiomatic usage, spelling, and punctuation, to compare the errors in those four areas and also to find the relationship between the four areas and the error in writing ability. Four multiple - choice English achievement tests were used to evaluate the errors in those areas and one writing ability test was used to evaluate the errors in writing sentences, a paragraph and an essay. These five tests were administered to 200 English - major fourth year students of seven Colleges of Education in Thailand. The result was that the students made errors in vocabulary and idiomatic usage, spelling, grammatical structure. and punctuation respectively. Moreover, the errors in those four areas were significantly different at .05 level. The correlations among each area from the multiple - choice tests and from the writing ability test were insignificant. However, the correlation between the total of the right answers from the four multiple - choice tests and the total from the writing ability test was highly significant at .01 level. ($r. = .66$)

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันสิดไคพิจารณาปัญหานี้นั้นแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้.

..... ปร ะชา น

..... กรร มการ

..... กรร มการ

7 มีนาคม 2516

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ปราณี ณะชานันท์
อาจารย์สุโร พงษ์ทองเจริญ และอาจารย์อังคณา คันทิรคานนท์ ที่ได้กรุณา
แนะนำตลอดจนตรวจแก้ไข จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ คุณชูศักดิ์ ชัมภลชีต คุณสมศักดิ์ บุญวิโรจน์ คุณรัตนา พุกพูน
และท่านที่มีได้กล่าวนามในที่นี้อีกหลายท่าน ที่ได้มีส่วนช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดียิ่ง

ในที่สุดนี้ ขอขอบคุณอาจารย์แผนกภาษาอังกฤษ และนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ
ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2515 ในวิทยาลัยวิชาการศึกษาทั้ง 7 แห่ง ซึ่งเป็นที่มา
ของข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

กองกาญจน นิธิพงศ์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	บทนำ	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
	ข้อตกลงเบื้องต้น	8
	คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	9
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	23
	กลุ่มตัวอย่าง	23
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	23
	วิธีรวบรวมข้อมูล	25
	การจัดกระทำกับข้อมูล	26
	การวิเคราะห์ข้อมูล	27
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	29
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31

5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	52
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	52
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	53
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	53
	ผลของการศึกษาค้นคว้า	60
	การอภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า	67
	ข้อเสนอแนะต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา	73
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป	73
	บรรณานุกรม	74
	ภาคผนวก	79

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การยละของขอมกพร องของนิตี เกี่ยวกับการ ใ้ โครงสร้าง ทางไวยากรณ์ การใ้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใ้เครื่องหมายวรรคตอน	32
2	การยละของขอมกพร องในการ เขียนภาษาอังกฤษของนิตี เกี่ยวกับการใ้ โครงสร้างทางไวยากรณ์ เรียงตาม ลำดับของความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 1	33
3	การยละของขอมกพร องในการ เขียนภาษาอังกฤษของนิตี เกี่ยวกับการใ้ คำศัพท์และสำนวน เรียงตามลำดับ ของความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 2	40
4	การยละของขอมกพร องในการ เขียนภาษาอังกฤษของนิตี เกี่ยวกับการสะกดคำ เรียงตามลำดับของความถี่ที่พบ ในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 3	44
5	การยละของขอมกพร องในการ เขียนภาษาอังกฤษของนิตี เกี่ยวกับการใ้ เครื่องหมายวรรคตอน เรียงตามลำดับ ของความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 4	48
6	การความแปรปรวนของคะแนนขอมกพร องด้านการใ้ โครงสร้าง ทางไวยากรณ์ การใ้คำศัพท์ และสำนวน การสะกดคำ การใ้ เครื่องหมายวรรคตอน	51
7	ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนรวมของขอมกพร อง จากแบบทดสอบปรนัย	52
8	คานัยสำคัญของคะแนนขอมกพร องทั้ง กานจากแบบทดสอบปรนัย	53

9	สหสัมพันธ์ของขอบพระองค์ทั้ง 4 ด้านของนิติตจากแบบทดสอบ ปรนัยทั้ง 4 ฉบับกับขอบพระองค์ทั้ง 4 ด้านของนิติต จากแบบทดสอบฉบับอัตนัย	55
10	สหสัมพันธ์ของคะแนนรวมข้อถูกของนิติตจากแบบทดสอบฉบับ ปรนัยกับคะแนนรวมความสามารถของนิติต ในการเขียน ระดับประโยค ข้อความและเรียงความจากแบบทดสอบอัตนัย	57
	แผนภาพประกอบ	54

บทที่ 1

บทนำ

ในสมัยโบราณมนุษย์สื่อความหมายและความเข้าใจกันด้วยภาษาพูด แต่ปรากฏว่า การถ่ายทอดความรู้ความคิดโดยอาศัยการพูดเพียงอย่างเดียว นั้นทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ จึงจะเห็นได้ว่าวรรณกรรมหลายเรื่องที่มีมนุษย์เคยเล่าสืบทอดกันมา มีเค้าเรื่องแตกต่างกัน และสูญหายไปเสียเป็นจำนวนมาก ทำให้ชนรุ่นหลังไม่มีโอกาสทราบความเป็นไปต่าง ๆ ในอดีต ทั้งนี้เพราะมิได้มีการจดบันทึกไว้เป็นหลักฐานนั่นเอง ต่อมามนุษย์ได้คิดสัญลักษณ์ ขึ้นใช้แทนภาษาพูด และกำหนดการจัดรูปคำให้เป็นไปตามหลักไวยากรณ์ของภาษา จึงได้ เกิดภาษาเขียนขึ้น ช่วยให้ผู้มนุษย์สามารถบันทึกเหตุการณ์สำคัญ ๆ อันเป็นประโยชน์แก่ ปวงชนในสมัยหลัง และในปัจจุบันมนุษย์มีตำราบันทึกความรู้ได้อย่างกว้างขวาง ดังนั้น ภาษาเขียนจึงมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าภาษาพูด

จากการศึกษาภาษาตามหลักภาษาศาสตร์พบว่า ภาษามีระบบและกฎเกณฑ์ แต่ละภาษาย่อมมีกฎเกณฑ์ทั้งทางด้านไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำ ทุกภาษาในโลก จะต้องมียุทธวิธีอย่างเดียวกันคือ มีประโยค และประโยคประกอบคณนามวลี และ กริยาวลี¹ ด้วยเหตุนี้การทำความเข้าใจโดยใช้ภาษาเขียน จึงต้องมีการกำหนดตัวอักษร การสะกดคำ และวิธีการเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะโครงสร้างของภาษา เพื่อให้ผู้อ่าน เข้าใจความหมายตรงตามทีผู้เขียนต้องการ การเขียนให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าเขียนผิดจะทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจหรือเข้าใจความหมายผิดไปได้

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบันแล้วว่าการเรียนการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะทั้ง 4 ตามลำดับ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จึงอาจกล่าวได้ว่าการเขียนเป็นทักษะอันดีสุดท้าย เนื่องจาก การเขียนจำเป็นจะต้องประกอบด้วยความสามารถหลายประการ เช่นความสามารถในการ

¹ อุดม วิโรตม์ลิขิตกุล ภาษาศาสตร์เบื้องต้น หน้า 12 - 13.

เขียนภาษาให้เป็นประโยค เป็นวลี และเป็นกระสวน (Pattern) ต่าง ๆ ตามความนิยมของภาษา ความสามารถในการเรียงลำดับความนึกคิดให้ผู้อ่านเข้าใจ ความหมายได้ชัดเจน และความสามารถในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนเป็นเครื่องช่วยให้สามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง¹

การให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาแม่เพียงภาษาเดียวนั้นไม่พอ² กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดให้นักเรียนไทยเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีกภาษาหนึ่ง เพราะภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากล (International language) และมีประชาชนจำนวนมากหลายร้อยล้านคน ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่³ ฉะนั้นการให้นักเรียนไทยเรียนภาษาอังกฤษก็เพื่อให้ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารให้เข้าใจกันได้ แม้ว่านักเรียนไทย จะเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศก็ตาม นักเรียนก็ควรที่จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อแสดงความคิดเห็นให้ผู้อื่นเข้าใจได้

ดังที่กล่าวในตอนต้นแล้วว่าภาษาเขียนมีความสำคัญในการสื่อสารมาก การเขียน ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนควรจะต้องฝึกฝน ได้มีผู้ให้ความหมายของ การเขียนภาษาต่างประเทศไว้ว่า หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป รวมทั้งความสามารถในการใช้โครงสร้างของภาษา คำศัพท์และ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนภาษาพูด⁴ เพราะฉะนั้นผู้เรียนจะต้องศึกษาดังนั้นและองค์ประกอบ ของการเขียนตลอดจนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเขียนให้มีความรู้ความเข้าใจเสียก่อน จึงจะสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้

¹ ม.ล.บุญเหลือ ฤทธิร ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า 79.

² Nelson Brooks, Language and Language Learning, p. VII.

³ F.G. French, The Teaching of English Abroad, p. 5.

⁴ Robert Lado, Linguistics Across Culture, p. 248.

ตามปกติเมื่อเราพูด อ่าน และเขียน เรามักใช้เป็นรูปประโยค ผู้เรียนจะต้องศึกษาประโยค เพราะประโยคเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการแสดงออกของความรู้สึกนึกคิด¹ นอกจากนี้ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างของภาษาก่อนที่จะลงมือเขียนจริง² แวลเลทท์ ได้ให้ความเห็นว่า ความรู้พื้นฐานในด้านคำศัพท์ การสะกดคำ และการใช้โครงสร้างเป็นพื้นฐานสำคัญในการเขียน³

/ เมื่อพิจารณาจำนวนเวลาที่เด็กไทยใช้เรียนภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่าเป็นระยะเวลาที่นานมาก จำนวนเวลาเหล่านี้ควรจะมากพอที่จะทำให้เด็กไทยได้เรียนรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี แต่เมื่อพิจารณาผลการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยด้วยใจเป็นกลางแล้ว เราจะต้องยอมรับโดยไม่มีข้อแม้เลยว่าเด็กไทยไม่มีความสามารถเท่าที่ควร⁴ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเขียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าเด็กไทยเขียนภาษาอังกฤษกันไม่ใคร่ถูก เป็นต้นว่า สะกดผิดบ้าง และเขียนประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์⁵

คินเซลลา⁶ ได้ตรวจสอบผลงานการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตในชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเมืองเจฟเฟอร์สันวิลล์ รัฐอินเดียนา เป็นเวลาหลายปี พบว่าการที่นิสิตเห็นว่าการเขียนเป็นเรื่องยาก เพราะมักจะสับสนเกี่ยวกับข้อที่ใช้เรียก

¹ Ethel G. Ward, Steps to Language, p. IX.

² Peter F. Oleva, The Teaching of Foreign Language, p. 5.

³ Rebecca M. Vallette, Modern Language Testing, p. 131.

⁴ กานดา สันธวานนท์ วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า 2.

⁵ คมคาย จงเจริญสุข "การสอนอ่านและเขียน" เอกสารนิเทศการศึกษา 40 : 59 ธันวาคม 2509.

⁶ Paul L. Kinsella, The Technique of Writing, p. V.

ส่วนประกอบของประโยคทางไวยากรณ์ (Grammatical terms) และไม่เข้าใจ คำจำกัดความต่าง ๆ ที่สำคัญที่สุดก็คือนิสิตไม่ทราบว่าจะเรียงลำดับความคิดของตนอย่างไร ฉะนั้นการที่นิสิตสามารถเขียนประโยคได้ มิได้หมายความว่าจะสามารถเรียบเรียง ประโยคให้เป็นข้อความและเรียงความได้¹ ✓

มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ เช่น เฉลลา ชัยรัตน์² ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบโครงสร้างหรือระเบียบแบบแผน ของคำในประโยคระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่อง โครงสร้างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นปัญหาสำคัญในการเขียน นอกจากนี้ ข้อบกพร่องในการเขียนของนักเรียนอาจเนื่องมาจากการเลือกโครงสร้างผิดและการ ถ่ายโอนนิสัยจากภาษาแม่ เราสามารถทำนายและให้คำอธิบายโครงสร้างที่เป็นปัญหา ในการเขียนได้โดยการเปรียบเทียบภาษาที่เรียนกับภาษาแม่ของนักเรียนอย่างมีระเบียบ แบบแผน³ ดังนั้นอาจจะศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย โดยใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างของภาษาอังกฤษและภาษาไทย และเพื่อ ที่จะทราบข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้รจะต้องมีความรู้เรื่องโครงสร้างของภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี สามารถเปรียบเทียบภาษาทั้งสองได้ จะได้ทราบถึงวิธี วิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักเรียนและหาวิธีแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ ต่อไป⁴ ✓

¹ Saowanee Indrabhakti and M.N. Long, "Writing Courses at the College and University Level" Bulletin of English Language Center, Vol.1 3:20 October, 1971.

² Chalao Chaiyaratana, A Comparative Study of English and Thai Syntax, p. 107.

³ Narumon Saengplong An Outline Programme for Remedying Grammatical Errors in Written English in Upper Secondary School in Thailand p. 2.

⁴ สุโร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า 1 - 4.

นอกจากนี้ เทพเพอร์ค¹ ซึ่งได้อธิบายเกี่ยวกับวิธีสอนการใช้ภาษาอังกฤษเสนอแนะว่า นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ก็ขึ้นถ้าได้ศึกษาขอบพระองค์ของตนและแก้ไขขอบพระองค์นั้น ๆ

สรุปได้ว่าการเขียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้เขียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน สามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องตามความนิยมของภาษา ตลอดจนสามารถเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความและเรียงความได้ แต่เท่าที่ปรากฏในปัจจุบันนี้นักเรียนไม่สามารถเขียนประโยคภาษาอังกฤษในข้อความหรือเรียงความได้ถูกต้อง แม้แต่นิสิตนักศึกษาในระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยก็ยังมีขอบพระองค์ในการเขียนทั้ง ๆ ที่สามารถทำคะแนนทางการสอบไวยากรณ์ได้แต่ไม่สามารถเขียนข้อความหรือเรียงความได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับขอบพระองค์ในการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิเคราะห์จากขอบพระองค์ที่นิสิตส่วนมากทำผิดเกี่ยวกับองค์ประกอบพื้นฐานในการเขียนและการเขียนเป็นข้อความและเรียงความ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาขอบพระองค์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยจะศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบต่อไปนี้

- 1.1 การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammatical Structure)
- 1.2 การใช้คำศัพท์และสำนวน (Vocabulary and Idiom Usage)
- 1.3 การสะกดคำ (Spelling)
- 1.4 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)

¹ Edith E. Shepherd, "A Preliminary Experiment in Teaching English Usage" Supplementary Educational Monographs, pp. 91 - 108.

2. เพื่อศึกษานิสิตมีข้อบกพร่องในแต่ละด้าน คือ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านดังกล่าวกับการนำความรู้ในเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอนไปใช้ในการเขียนข้อความและเรียงความ

4. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษที่นิสิตส่วนมากทำผิด โดยอาศัยการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทย

5. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ อันจะนำไปปฏิบัติในการปรับปรุงการเรียนการสอน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อจะได้ทราบว่านิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีมีข้อบกพร่องในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษด้านใดบ้าง และข้อบกพร่องที่นิสิตทำผิดมากที่สุดคืออะไร อันจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นได้และอาจเป็นส่วนช่วยในการวางจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับองค์ประกอบพื้นฐานในการเขียนระดับประโยค ข้อความ และเรียงความ

2. ผลของการศึกษาจะทำให้ทราบว่าควรแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษระดับประโยค ข้อความและเรียงความอย่างไร และควรพึงเล็งด้านใดเป็นพิเศษ

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิต น่าจะมีมากในเรื่องต่อไปนี้คือ

1.1 การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์

1.2 การใช้คำศัพท์และสำนวน

1.3 การสะกดคำ

1.4 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

2. นิสิตมีข้อบกพร่องในแต่ละด้านคือ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่แตกต่างกัน

3. ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวน่าจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับข้อบกพร่องในการเขียนข้อความและเรียงความ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเสนอผลภายในขอบเขตดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าทำเฉพาะกับนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ของระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2515
2. ข้อบกพร่องในการเขียนจะพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้
 - 2.1 การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์
 - 2.2 การใช้คำศัพท์และสำนวน
 - 2.3 การสะกดคำ
 - 2.4 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
3. ในการเขียนข้อความและเรียงความจะพิจารณาดังเทคนิคในการเรียบเรียงเนื้อความ (Organization) ด้วย
4. องค์ประกอบอื่น ๆ เช่น เกณฑ์สัมฤทธิ์ผล และเทคนิคการสอนของครูไม่น่ามาเกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ข้อกลาง เบื้องต้น

นิสิตตอบแบบทดสอบอย่างเต็มความสามารถ

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. ข้อบกพร่อง หมายถึงข้อสอบที่นิสิตทำผิดในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
2. การเขียน หมายถึง การเขียนภาษาอังกฤษในระดับประโยค ระดับข้อความ และระดับเรียงความ
3. นิสิต หมายถึง นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ของระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2515
4. โครงสร้างทางไวยากรณ์ หมายถึงระเบียบวิธีการ เรียบเรียงคำในประโยค ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงรูปของคำกริยาให้สัมพันธ์กับบุรุษ พจน์ และกาล
5. คำศัพท์ หมายถึงคำศัพท์ที่เหมาะสมกับพื้นฐานของนิสิตในระดับปริญญาตรี โดยพิจารณาคำศัพท์จากตำราที่ใช้ประกอบการ เขียนและยึดถือความหมายตามที่ปรากฏในพจนานุกรมและตามบริบท (context)
6. สำนวน หมายถึงกลุ่มคำที่มีความหมายเฉพาะและเป็นที่นิยมใช้ในภาษาอังกฤษ
7. การสะกดคำ หมายถึงการประสมตัวอักษรให้เป็นคำที่มีความหมายถูกต้องตรงตามภาษาอังกฤษ
8. เครื่องหมายวรรคตอน หมายถึงเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เป็นเครื่องหมายช่วยการอ่าน รวมทั้งการใช้พยัญชนะตัวใหญ่ที่ช่วยให้เข้าใจความหมายของภาษาได้ถูกต้อง
9. การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทย หมายถึงการนำภาษาอังกฤษกับภาษาไทยมาเปรียบเทียบกัน เพื่อหาความแตกต่างหรือความคล้ายคลึงกันของภาษาในด้านต่าง ๆ

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษไว้มากแล้วทั้งในประเทศและในต่างประเทศ ผู้วิจัยได้พยายามศึกษาค้นคว้าผลงานเหล่านั้นเพื่อจะได้ทราบถึงผลของการวิจัยในส่วนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

ซินคัม¹ ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบบางประการทางด้านทัศนคติและเชาวน์ปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 43 คน จากโรงเรียนต่าง ๆ 4 แห่งด้วยกัน แล้วจัดแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มเก่ง (good writers) และกลุ่มอ่อน (poor writers) ทั้งนี้โดยพิจารณาตามความเห็นของครูผู้สอนประกอบกับดูจากคะแนนเฉลี่ยการเรียนภาษาอังกฤษในช่วงเวลา 3 ภาคเรียน จากคะแนนเรียงความที่กำหนดให้เขียน 2 เรื่อง และอยู่ในระดับเชาวน์ปัญญาระหว่าง 105 - 120 หลังจากแบ่งกลุ่มแล้วกำหนดให้นักเรียนทุกคนเขียนเรียงความอีกคนละ 1 เรื่อง สอบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการฝึกฝนการเขียนและให้บอกเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเขียน ผลจากการสอบสัมภาษณ์ พบว่ากลุ่มเก่ง มีความสามารถในการเขียนสูงมาก และในการเขียนมุ่งทางด้านการเรียบเรียงเนื้อความ มีความเชื่อมั่นที่จะแสดงแนวความคิดพยายามที่จะเขียนอย่างสมบูรณ์และชัดเจน มีความคิดทะลุปรุโปร่งก่อนลงมือเขียนและในขณะที่เขียนก็จะเขียนอย่างระมัดระวัง ส่วนกลุ่มอ่อนไม่มีความคิดเพียงพอในการเขียน นอกจากนี้จากการวิเคราะห์ทางด้านทัศนคติปรากฏว่ากลุ่มเก่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับแบบการเขียน (style) การเลือกใช้คำ (word choice) และส่วนประกอบอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ส่วนกลุ่มอ่อนเห็นว่าการเรียบเรียงเนื้อความนั้นเป็นเรื่องที่น่าสนใจแต่ไม่มีใครเห็นประโยชน์ จึงระวังแต่การใช้ของประกอบ (mechanics) ในการเขียนบางประการเท่านั้น

¹ Roger Hyndman, "Some Factors Related to the Writing Performance of 10th Grade Students" Dissertation Abstracts 30:1468A, October, 1969.

ในการเรียนการสอนจำต้องใช้การวัดผลหลายวิธี เพื่อที่จะได้ทราบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนจริงหรือไม่ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าการทดสอบความสามารถในการเขียนก็โดยให้นักเรียนได้เขียนจริง ๆ ตามความเชื่อถือดังกล่าวนี้ จึงปรากฏว่านิยมใช้การทดสอบแบบอัตนัยเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและความสามารถอย่างเต็มที่ แซทเบอร์น¹ ได้สำรวจพัฒนาการในการเขียนเรียงความของนิสิตในวิทยาลัยชุมชน โดยกำหนดให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนเรียงความในสัปดาห์แรก และในสัปดาห์สุดท้ายหลังจากมีการเรียนการสอนเป็นเวลา 18 สัปดาห์ ปรากฏว่าการเขียนเรียงความในช่วงแรกและช่วงหลัง (pre-post composition) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่ก็ไม่สามารถสรุปได้ว่านิสิตไม่มีพัฒนาการในการเขียน ฉะนั้นในการทดสอบความสามารถในการเขียนจะใช้เพียงให้เขียนเรียงความแค่เพียงอย่างเดียวเท่านั้นทำให้ไม่ทราบผลได้แน่ชัด เพราะผู้เรียนอาจจะหลีกเลี่ยงไม่เขียนในเรื่องที่เขาไม่แน่ใจว่าจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ เพื่อให้ทราบถึงความรู้และความสามารถในการเขียนของผู้เรียนอย่างแท้จริงและเชื่อถือได้ยิ่งขึ้น จะต้องใช้การวัดผลแบบอื่นประกอบ ในปี ค.ศ. 1960 แมคคาร์ที² ได้ทดลองทดสอบความสามารถในการเขียนโดยใช้การทดสอบแบบปรนัยกับนิสิตจำนวน 449 คน ที่มหาวิทยาลัยฮาวาย (University of Hawaii) เขาสรุปผลการทดลองว่าสามารถใช้การทดสอบแบบปรนัยวัดความสามารถในการเขียนโดยใช้การวัดผลสัมพันธ์กับความสามารถด้านอื่น ๆ ได้ เช่น ความสามารถในการใช้โครงสร้าง และศัพท์ และความรู้ความเข้าใจในไวยากรณ์ของภาษา ซึ่งความสามรถดังกล่าวล้วนเป็นพื้นฐานอันจะนำไปสู่ความสามารถในการเขียนและการวัดผลแบบปรนัยนี้ยังช่วยให้ทราบถึงจุดอ่อนของนักเรียนได้แน่นอนกว่าการทดสอบแบบการให้เขียนเรียงความเสียอีก

¹ James Philip Chedbourne, "Measuring the Writing Ability of Community College Students, Dissertation Abstracts 32 : 909A, August, 1971.

² William A McCartney, "The Development of An Objective Instrument for Measuring the Writing Ability of College Freshmen," Dissertation Abstracts 23 : 2375, January, 1963.

ข้อบกพร่องในการเขียนมีหลายชนิดด้วยกัน แต่เท่าที่ ดิกเคสัน¹ ได้ศึกษาจากการเขียนเรียงความแล้วจัดเป็นประเภทไว้ดังนี้คือ การสะกดคำ (spelling) การเขียนประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (fragment) การเปลี่ยนแปลงในประโยคหรือในอนุเจตอย่างไม่สมเหตุสมผล (shift) ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (agreement) การใช้รูปคำกริยา (verb forms) ไม่ถูกต้อง การใช้โครงสร้าง (structure) ไม่สัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ การใช้คำนำหน้านาม (articles) นิดหรือมีได้ใช้คำนำหน้านามในที่ควรใช้ การเลือกใช้คำ (word choice) การใช้คำสรรพนามแทนนาม (reference) และการใช้สำนวนภาษา (idiomatic expression)

จันทร์เพ็ญ สันตระกูล² ได้ทำการศึกษาเรื่องความสามารถในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 270 คน ในโรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2513 โดยการสร้างแบบทดสอบเพื่อทดสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดให้เลือกตอบ จำนวน 700 ข้อ สรุปผลการวิจัยไว้ว่า โครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาของนักเรียนได้แก่

- กระสวนต่าง ๆ ของคำกริยา (Pattern of verb forms)
- การใช้คำนำหน้านามหรือการไม่ใช้คำนำหน้านาม (Articles VS no articles)
- กรรมาจก (Passive voice)

¹ David H. Dickason, A Practical Handbook of English Usage for Thai Teachers and Students : Some Common Errors and How to Eliminate Them, p. 3.

² จันทร์เพ็ญ สันตระกูล ความสามารถในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล หน้า 46 - 47.

- รูปของคำกริยาวิเศษณ์ที่ผิดแปลกไป (Deviated form of adverbs)
- ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (Agreement of subject and verb)
- การใช้คำสันธานและคำบุพบท (Use of conjunctions and prepositions)
- ประโยคคำถามที่เปลี่ยนเป็นอนุประโยคในประโยคหลัก (Indirect questions)
- การเติมส่วนท้ายของประโยคบอกเล่าซึ่งขึ้นต้นด้วย "There is" ทำให้ประโยคบอกเล่านั้นกลายเป็นประโยคคำถาม (Adding a tag question to a sentence beginning with "There is")
- การตอบคำถามประโยคที่มีส่วนท้ายเป็นคำถามเกี่ยวกับความเป็นจริง (Answering tag questions about facts)
- กาลต่าง ๆ (Tenses)
- การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ (Comparison of adjectives)
- การใช้กริยาอนุเคราะห์ (Use of auxiliary verbs)
- การใช้ "how" ในการตั้งคำถาม เมื่อมีคำตอบแตกต่างกัน (Use of question word "how")
- คำบางคำ เช่น a few, a little (Determiners : a few, a little)
- การเรียงลำดับคำของคำถามที่เป็นอนุประโยคในประโยคหลัก (Indirect questions) ในกรณีที่มีคำขยายประเภทต่าง ๆ คือ คำคุณศัพท์เดี่ยว (single adjective) วลีที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับคุณศัพท์ (Adjective phrase) และอนุประโยคที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับคุณศัพท์ (Adjective clause) คำนามประสม (Compound nouns)

ลอดจ์¹ กล่าวว่าปัญหาในเรื่องโครงสร้างของภาษาได้แก่

- การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (Sentence fragment)
- การเขียนประโยคต่อเนื่องกันไปโดยไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอน

(Run-on sentence)

- การใช้คำขยายผิด (Faulty Placement of Modifiers)

เป็นต้นว่า การวางคำขยายผิดที่ (misplaced modifiers) และการใช้คำขยายแต่ไม่มีนามที่จะต้องขยาย (dangling modifiers)

- การใช้คำสรรพนามผิด (Faulty reference of pronouns)

กล่าวคือไม่มีนามที่จะต้องใช้คำสรรพนามแทน

- การใช้โครงสร้างที่สับสน (Inconsistent structures)

เช่นอาจจะใช้ gerund phrases, infinitive phrases หรือ verb phrases มาเชื่อมต่อกันในประโยคเดียวกัน

ส่วนข้อบกพร่องในการเขียนเนื่องจากการสะกดคำผิด (spelling errors)

สแลตเตอร์² ได้ทำการทดลองสอนการสะกดคำให้แก่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 320 คน การสอนเริ่มด้วยการให้นักเรียนฝึกฝนสะกดคำให้ถูกต้องโดยใช้คำต่าง ๆ กัน ผลปรากฏว่าวิธีสอนนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถสะกดคำถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ก็คงมีการสะกดผิดบ้างเนื่องจากการใช้สถานการณ์แตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามถ้าต้องการให้นักเรียนสามารถสะกดคำอย่างถูกต้องจำเป็นต้องให้นักเรียนได้ฝึกฝนการสะกดคำมาก ๆ

¹ Helen C. Lodge and Gerald L. Trett, New Ways in English, p. 369.

² Patterick Daniel Slattery, "Effects of Practice and Emphasis on the Serial-Error-Curve in Spelling Performance," Dissertation Abstracts 30 :3801A, March, 1970.

อิมเมอร์¹ ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5, 6 ของโรงเรียน 17 แห่ง ในแคนซัสซิตี (Kansas city) รัฐมิสซูรี (Missouri) เพื่อศึกษาว่านักเรียนสะกดผิดคำใดบ้างในเมื่อนักเรียนเคยทำแบบฝึกหัดสะกดคำเหล่านั้นมาแล้วในปีก่อน การศึกษารังนี้ได้อาศัยการเขียนเรียงความของนักเรียนในปีการศึกษา 1959 - 1960 และในปี 1961 - 1962 จำนวนเรียงความทั้งหมด 4026 เรื่อง สรุปได้ว่า

1. คำสะกดผิดคิดเทียบได้เป็น 6.15%
2. คำที่สะกดผิดเป็นคำที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนมากกว่าคำที่เคยเรียนมาแล้ว
3. คำสะกดผิดเป็นคำพยางค์เดียว 40.39% เป็นคำ 2 พยางค์ 39.64 %
4. ชนิดของคำที่สะกดผิดเรียงลำดับจากสูงสูกต่ำดังต่อไปนี้
 - การตัดตัวอักษรออก (omission)
 - การใช้อักษรอื่นมาแทน (substitution)
 - การเพิ่มอักษร เมื่อเปลี่ยนเป็นคำใหม่ (addition)
 - การใช้อักษรตัวใหญ่ (capitalization)
 - การสับเปลี่ยนที่ของตัวอักษร (transposition)
 - การใช้ apostrophe ในรูปย่อ (contraction)

ในการเขียนนอกจากจะเกิดข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้าง และการสะกดคำแล้ว ข้อบกพร่องยังอาจเกิดขึ้นเนื่องจากการเลือกใช้คำ² (the use of common words)

¹ Robert Charles Hymer, "An Analysis of the Spelling Errors Found in the Written Compositions of Fourth, Fifth and Sixth Grade Children," Dissertation Abstracts 24: 573 A, August, 1963.

² J.C. Nesfield, Aids to the Study and Composition of English: Common Errors in the Use of Common Words, pp. 166 - 175.

เป็นต้นว่า การเลือกใช้คำนามที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรม นามที่ใช้เป็นประธานหรือกรรมของประโยค การใช้สรรพนาม (Collective) การเลือกใช้คำสรรพนาม คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบทและสันธาน ล้วนแล้วแต่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนขึ้นได้ทั้งสิ้น

เมื่อได้ทราบถึงข้อผิดพลาดต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในการเขียนแล้ว การเขียนการสอนเขียนจะไม่สมบูรณ์ถ้ามิได้มีการแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ นฤมล แสงพลอง¹ ได้ทำเค้าโครงร่างโครงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับเตรียมอุดมศึกษา กล่าวว่า การเกิดข้อบกพร่องนั้นเนื่องมาจากการเลือกโครงสร้างผิด และการถ่ายโอนนิสัยจากภาษาแม่ และข้อบกพร่องนั้นจะพบในเรื่องต่อไปนี้

- การใช้คำนำหน้านามผิดหรือไม่ใช้คำนำหน้านาม (Articles)
- การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง (Verb forms)
- การใช้กาลไม่สอดคล้องกัน (Inconsistency of tenses)
- ความสับสนระหว่างกรรตุจากกับกรรมวาจก (Confusion of active and passive forms)
- การละคำบุพบทและการใช้คำบุพบทเกินความจำเป็น (Prepositions : omission and redundancy)
- การใช้คำสรรพนาม (Pronouns)
- การใช้คำในประโยคไม่สัมพันธ์กัน (Agreements)
- ประโยคเงื่อนไข (Conditional sentences)
- การใช้สำนวนต่าง ๆ (Idioms) และการสะกดคำ (Spelling)

¹ Narumon Saengplong, An Outline Programme for Remedying Grammatical Errors in Written English in Upper Secondary School in Thailand, p. 2.

ข้อบกพร่องในการ เขียนเรียงความ

ภาพนี้ บุญทวี¹ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการ เขียนภาษาอังกฤษ ✓
ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ในมหาวิทยาลัย นิสิตเหล่านี้ได้ศึกษา
ภาษาอังกฤษมาเป็นเวลา 8 ปี การศึกษารั้งนี้ได้นำวิเคราะห์ข้อบกพร่องจากเรียงความ
ภาษาอังกฤษ 50 เรื่อง ผลการศึกษาปรากฏว่าข้อบกพร่องในการ เขียนเกิดจากการที่
นิสิตใช้ประโยคยาวและซับซ้อน ทำให้ใช้คำนำหน้านามหรือคำบุพบทผิด สรุปข้อบกพร่อง
ทั้งหมดมี 262 แห่ง แยกเป็นข้อผิดพลาดเกี่ยวกับคำกริยา 86 แห่ง เท่ากับ 32 % การ
รวมประโยค 66 แห่ง คิดเป็น 25% การใช้ there is, there are และ
it is 38 แห่ง เท่ากับ 14% การใช้คำขยายและการ เปรียบเทียบ 27 แห่ง
เทียบได้เป็น 10 % และข้อผิดพลาดอื่น ๆ อีก 45 แห่ง เท่ากับ 19 %

เสาวณี อินทรภักดี² ได้รวบรวมคำผิดที่พบบ่อยในเรียงความซึ่งได้แก่
การใช้คำนามตามหลัง all คำที่มีความหมายคล้ายกันแต่ใช้ต่างกันเช่น as : like,
because : because of, between : during, enjoy : entertain,
cause : make, fear : to be afraid of, proud : pride, sorry : sad
คำพ้องเสียงแต่ความหมายต่างกันเป็นต้นว่า their : there, threw : through,
weak : week, weather : whether, passed : past, hear : here,
cause : course และ buy : by

¹ Panee Boonthavi, An Error Analysis of the Written English of Thai University Students with Suggestions for Remedial Work, p.8.

² เสาวณี อินทรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา ตำราวิชาครู
ประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษา ภาษาอังกฤษตอน 3 แต่งความ หน้า 100 - 113.

ออสเบอร์น¹ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของเด็กรายหญิงระหว่างชั้นประถมปีที่ 3 ถึงชั้นประถมปีที่ 6 จำนวน 819 คน จากโรงเรียน 6 แห่ง ในเมืองเซลมา รัฐอลาบามา ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยศึกษาจากการเขียนข่าวของนักเรียนที่ส่งไปลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนทั้งหมดมีข้อบกพร่องมากที่สุดในเรื่องต่อไปนี้

- กริยาปรกติ (Irregular verbs)
- กริยาปรกติ (Regular verbs)
- คำสันธาน (Conjunctions)
- คำพ้องเสียง (Homonyms)
- คำสรรพนาม (Pronouns)

เบียค² ได้สำรวจข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างปี 2501 - 2502 เปรียบเทียบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างปี 2502 - 2503 เป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล (Public Schools) ที่เมืองโอคริจ รัฐเทนเนสซี ประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มแรกมีนักเรียน 31 คน กลุ่มหลังมี 28 คน ทั้งสองกลุ่มนี้เป็นนักเรียนที่มีสติปัญญาสูง ให้กลุ่มแรกเขียนเรียงความ 21 เรื่อง กลุ่มหลังเขียน 25 เรื่อง แล้วเลือกเอาเรื่องที่คล้ายคลึงกันมากกลุ่มละ 10 เรื่อง เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่อง เมื่อตรวจแล้วครูคืนกระดาษให้นักเรียนแล้วช่วยกันอภิปรายข้อบกพร่องนั้นในชั้นเรียน ทบทวนหลักไวยากรณ์อีกครั้งหนึ่ง และให้นักเรียนตรวจหาข้อบกพร่องแล้วแก้ไขให้ถูกต้องโดยอาศัยคู่มือไวยากรณ์ ผลการวิจัยปรากฏว่าข้อบกพร่อง

¹ Curtis Randall Osburn, "A Study of Selected Usage Errors in the Written Expression of Boys and Girls in Grade three through six," Dissertation Abstracts 27: 1245, November, 1966.

² Ruth C. Biard, "A Survey of Errors in English Compositions" The Journal of Educational Research 56 : 228 - 235, January, 1963.

ของนักเรียนได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) การใช้คำกริยา (Verbs) การใช้คำสรรพนาม (Pronoun Usage) และการเลือกใช้คำให้ถูกต้อง (Word choice) สรุปผลการวิจัยไว้ว่า

1. การศึกษาคุณภาพของงานเขียนอาจเกิดผลได้โดยอาศัยแบบฝึกหัดเป็นจำนวนมากแต่ให้คุณค่าต่อการปรับปรุงการเขียนของนักเรียนน้อยมาก
2. จำนวนเรียงความที่นักเรียนเขียนนั้นไม่มีผลต่อคุณภาพของการเขียน กล่าวคือ การที่นักเรียนเขียนเรียงความเป็นจำนวนมากขึ้น ไม่ได้ทำให้การเขียนดีขึ้น แต่อย่างใด
3. การรวบรวมคำสะกดผิด ไม่ได้ช่วยให้นักเรียนสะกดคำได้ถูกต้องเลย
4. การที่ครูให้นักเรียนแต่ละคนรวบรวมข้อบกพร่องในการเขียนของตน ไม่ได้ทำให้การเขียนดีขึ้น
5. นักเรียนจะเขียนโดยปราศจากการคิดอย่างละเอียดรอบคอบตั้งแต่ตอนต้นไม่ได้

นอกจากนี้เขายังกล่าวอีกว่า ในการสอนเขียน ครูจะต้องให้นักเรียนมีโอกาสเขียนในสิ่งที่เขาสนใจและรู้เรื่องอย่างถ่องแท้แล้วจึงให้มีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะในการเขียน จนถูกต้อง ครูจะต้องเข้าใจว่าวิธีสอนเขียนที่ดีที่สุดคือพยายามให้นักเรียนเขียนผิดน้อยที่สุด ฉะนั้นการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนอาจทำได้โดยเลือกเรื่องที่นักเรียนมีความเข้าใจดี ให้เขาได้ฝึกเขียน

โรบินสัน¹ ได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตในมหาวิทยาลัยย่างกุ้ง (The University of Rangoon) ประเทศพม่า พบว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาของนิสิตส่วนมากมีดังนี้คือ

- การสะกดคำ (Spelling)
- การใช้คำนำหน้านามผิดหรือมิได้ใช้คำนำหน้านามในที่ควรใช้ (Wrong

¹ Kenneth Robinson, English Teaching in East Asia, pp. 140-142.

articles or no articles where required)

- การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง (Verb forms)
- กาลต่าง ๆ (Tenses)
- ความสับสนเรื่องกรรตุวาจกและกรรมวาจก (Active and passive voice)

- การใช้คำบุพบท (Prepositions)
- การใช้คำในประโยคไม่สัมพันธ์กัน (Agreements)
- การใช้คำสรรพนาม (Pronouns)
- การเรียงลำดับคำ (Word order)
- การใช้สำนวน (Idioms)

ต้อจากนั้น เขาได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเขียนในโรงเรียนอีกหลายแห่งในประเทศสิงคโปร์ สรุปผลได้ว่าสิ่งที่นักเรียนทำผิดกันอย่างมากคือ เรื่องการใช้คำบุพบท ถ้าสามารถจัดข้อบกพร่องดังกล่าวนี้ได้ ก็เท่ากับเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของนักเรียนไคร้อยละ 80 ของข้อบกพร่องทั้งหมด

อาควัส¹ ได้ทำการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของชาวตากาล็อก (Tagalog Speakers) ประเทศฟิลิปปินส์ และเสนอการแก้ไขปรับปรุง เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการเขียน และเพื่อหาความสัมพันธ์ของข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจริงกับข้อบกพร่องที่ได้จากการเปรียบเทียบภาษาแม่และภาษาที่สอง ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ได้จากรเรียงความของนักเรียนจำนวน 300 คน ที่พูดภาษาตากาล็อกและเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนประถม 2 แห่ง โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง และในมหาวิทยาลัย 4 แห่ง ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ภาษาแม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากความแตกต่าง

¹ Estrella Floro Aguas, "English Compositions Error of Tagalog Speakers and Implication for Analytical Theory," Dissertation Abstracts 25 : 3561, December, 1964.

ของภาษาทั้งสอง ซึ่งความแตกต่างนี้เป็นสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ

2. นักเรียนใช้แนวเทียบโครงสร้าง (Analogy) ของภาษาผิด ซึ่งนับว่าเป็นสาเหตุรองลงมาที่ทำให้เกิดข้อบกพร่อง

3. สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเขียนอาจมีนอกเหนือไปจากที่กล่าวมาแล้วได้

เนื่องจากภาษาต่าง ๆ มีลักษณะโครงสร้างของภาษาและกฎเกณฑ์แตกต่างกันออกไป หรืออาจคล้ายคลึงกัน จึงได้มีผู้สนใจศึกษาเปรียบเทียบภาษาต่าง ๆ ไว้ เช่น มาดาราส¹ ได้วิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาฮังการี การศึกษาครั้งนี้ นักเรียนจำนวน 35 คน แล้วให้ทดสอบทักษะทั้ง 4 เพื่อดูว่าข้อบกพร่องของนักเรียนจะเป็นไปตามที่ทำนายไว้หรือไม่ ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของภาษาทั้งสองเป็นปัญหาในการเรียนการสอน และภาษาฮังการีจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่าการเปรียบเทียบภาษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะช่วยทำนายความยากลำบากในการเรียนการสอนภาษาอื่นได้

ซานติอาโก² ได้ศึกษาเปรียบเทียบเกณฑ์แห่งศิลป์ของการเขียนภาษาสเปนกับภาษาอังกฤษของนิสิตที่พูดภาษาสเปนในวิทยาลัย Puertorico เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในข้อความที่นิสิตเขียนทั้ง 2 ภาษา แล้วเปรียบเทียบว่าประธานที่ใช้ในประโยคแตกต่างไปจากการใช้ในภาษาพูดหรือไม่ สรุปผลจากการศึกษาได้ว่า โดยทั่วไป นิสิตเขียนทั้งสองภาษาคลายคลึงกัน เรียงความภาษาสเปนมีจำนวนคำประโยค และย่อหน้าเช่นเดียวกับเรียงความภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นกระสวนของความสัมพันธ์ระหว่างภาษาสเปนและภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

¹Paul Huba Madarasz "Contrastive Linguistic Analysis and Errors Analysis in Learning English and Hungarian," Dissertation Abstract 30 : 931A, September, 1969.

²Ramon Luis Santiago, "Contrastive Linguistic Analysis and Errors Analysis in Learning English and Hungarian," Dissertation Abstracts 31 : 6368 A, June, 1971.

กวานโค¹ ได้ศึกษาเปรียบเทียบคำกริยาของภาษาอังกฤษและภาษาคากาล็อก เขาได้เปรียบเทียบด้านโครงสร้างของคำกริยา โดยใช้ข้อตกลงเบื้องต้นว่านักเรียนมีแนวโน้มที่จะถ่ายโอนโครงสร้างภาษาของตนในการเรียนภาษาต่างประเทศ และสรุปว่า ถ้าโครงสร้างเหมือนกันช่วยให้การเรียนภาษาต่างประเทศง่ายขึ้น แต่ถ้าโครงสร้างแตกต่างกันมาก ความแตกต่างนี้เองที่จะทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้

มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทยเช่นกัน โดยเริ่มตั้งแต่การ เปรียบเทียบในเรื่องเสียง (Phonology) พยางค์และคำ (Morphology) และประโยค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านประโยคได้ศึกษาเปรียบเทียบอย่างละเอียด แสดงให้เห็นทั้งทางด้านโครงสร้างที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน แนวการศึกษาเปรียบเทียบต่าง ๆ จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปเป็นแนวทางในการ อ่างเหตุผลเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการ เขียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยเป็นอย่างมาก.

¹ Nelia Rivera Guanco, "A Descriptive-Contrastive Analysis of English and Tagalog Verbs," Dissertation Abstracts 24 : 2322 December, 1963.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2515 จำนวน 371 คน จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ทั้ง 7 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2. วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน
3. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน
4. วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก
5. วิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม
6. วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร
7. วิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นตามแนวการทดสอบ การเขียนของลาโด¹ ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบพื้นฐานในการเขียนและความสามารถในการเขียนโดยดูจากเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในประมวลการสอนรายวิชาต่าง ๆ ของ

¹ Robert Lado, Loc. cit.

คณะวิชามนุษยธรรม ศึกษาศาสตร์ พ.ศ. 2507 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา¹
และพิจารณาจากเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่อยู่ในวิทยาลัยวิชาการศึกษาทั้ง
7 แห่ง

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษตามลำดับชั้น
ต่อไปนี้

1. สร้างข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ข้อคำตอบ (multiple choices) จำนวน 200 ข้อ ซึ่งแบ่งประเภทเป็น การทดสอบความรู้การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammatical Structure) จำนวน 90 ข้อ การใช้คำศัพท์และสำนวน (Vocabulary and Idiomatic Usage) จำนวน 45 ข้อ การสะกดคำ (Spelling) จำนวน 35 ข้อ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) จำนวน 30 ข้อ และข้อสอบอัตนัย (essay type) วัดความสามารถในการเขียนระดับประโยค ข้อความ และเรียงความ 1 ฉบับ รวมเป็นแบบทดสอบทั้งหมด 5 ฉบับ

2. นำแบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับไปทดลองสอบ (pretest) กับกลุ่มตัวอย่างที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน และวิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา รวมทั้งสิ้น 100 คน แล้วนำข้อสอบปรนัย (ฉบับที่ 1-4) มาวิเคราะห์ตามเทคนิค 27 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของ จุง เทห์ แฟน² หาค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบปรนัยแต่ละข้อ นอกจากนี้ยังพิจารณาและปรับปรุงข้อสอบอัตนัยจากกระดาษคำตอบของนิสิตด้วย

3. เลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ที่เหมาะสมมาสร้างเป็นแบบทดสอบจริง ได้ข้อสอบปรนัยจำนวน 160 ข้อ ซึ่งมีความยากง่ายเฉลี่ย (p) = .57 ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย (r) = .42 และ

¹ วิทยาลัยวิชาการศึกษา น.ก.

² Chung Teh Fan, Item Analysis Table, 32 pp.

ค่าความเชื่อมั่น (r) = .91 พร้อมทั้งข้อสอบฉบับที่ได้นำปรับปรุงแล้ว 1 ฉบับ

3.1 แบบทดสอบฉบับที่ 1 ทดสอบความบกพร่องของการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammatical structure) เป็นข้อสอบปรนัยจำนวน 70 ข้อ

3.2 แบบทดสอบฉบับที่ 2 ทดสอบความบกพร่องของการใช้คำศัพท์และสำนวน (Vocabulary and Idiomatic Usage) เป็นข้อสอบปรนัยจำนวน 40 ข้อ

3.3 แบบทดสอบฉบับที่ 3 ทดสอบความบกพร่องของการสะกดคำ (Spelling) เป็นข้อสอบปรนัยจำนวน 28 ข้อ

3.4 แบบทดสอบฉบับที่ 4 ทดสอบความบกพร่องของการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) เป็นข้อสอบปรนัยจำนวน 22 ข้อ

3.5 แบบทดสอบฉบับที่ 5 เป็นข้อสอบแบบอัตนัยวัดความสามารถในการเขียนระดับประโยค ข้อความ และเรียงความซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแล้ว

รวมแบบทดสอบทั้งหมด 5 ฉบับ ใช้เวลาในการสอบคร่าวเดียวกักรวม 2 ชั่วโมง 30 นาที

วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบนิสิตด้วยตนเองในวิทยาลัยวิชาการศึกษา 4 แห่งคือ วิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสนและวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ส่วนที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาอีก 3 แห่งคือวิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก วิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม และวิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา ผู้วิจัยได้ส่งแบบทดสอบไปทางไปรษณีย์ และขอความช่วยเหลือจากอาจารย์ในสถานศึกษาทั้ง 3 แห่งนั้นทำการทดสอบกับนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 แล้วส่งข้อมูลกลับมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์

การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้คัดเลือกกระดานคำตอบที่ไม่สมบูรณ์ และกระดานคำตอบของนิสิตที่เคยทดลองสอบ (pretest) ออก ปรากฏว่าได้กระดานคำตอบที่สมบูรณ์จากแบบทดสอบปรนัย 200 ชุด และได้กระดานคำตอบที่สมบูรณ์จากแบบทดสอบอัตนัย 120 ชุด แล้วนำกระดานคำตอบที่สมบูรณ์ดังกล่าวมาตรวจให้คะแนนโดยมีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนดังนี้

1. คำตอบของนิสิตจากแบบทดสอบปรนัยทั้ง 4 ฉบับ ผู้วิจัยให้คะแนนดังนี้
 - 1.1 ให้คะแนนของแต่ละข้อเป็น 1 เท่ากันทุกข้อ
 - 1.2 เมื่อนิสิตตอบถูกให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน ถ้าตอบข้อใดผิด หรือไม่ตอบ ถือว่าข้อนั้นได้ 0
 - 1.3 ข้อใดที่นิสิตตอบเกิน 1 คำตอบ ถือว่าข้อนั้นทำผิดได้ 0
 - 1.4 บันทึกคะแนนที่ทำถูกและคะแนนที่ทำผิดไว้เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล การบันทึกคะแนนที่ทำผิดนั้นทำกลับกัน คือ ถ้าทำข้อใดผิดบันทึกไว้ 1 คะแนน ถ้าข้อใดทำถูกข้อนั้นได้ 0
2. การตรวจคำตอบจากแบบทดสอบฉบับที่ 5 ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัยทำดังนี้
 - 2.1 ข้อที่ให้เติมประโยคให้สมบูรณ์ ถ้านิสิตเติมผิดหรือไม่ได้เติมถือว่าทำผิด คิดเป็นคะแนนผิดข้อละ 1 คะแนน
 - 2.2 การแก้ประโยคให้ถูกต้อง ถ้าแก้ผิดจุดที่กำหนดไว้ หรือไม่ได้แก้ถือว่าทำผิด คิดเป็นคะแนนผิดข้อละ 1 คะแนน
 - 2.3 การเชื่อมประโยค ถ้าใช้คำเชื่อม (connective words) ผิด หรือใช้คำเชื่อมแล้วได้ใจความไม่สมบูรณ์ หรือไม่ได้ทำ ถือว่าทำผิด คิดเป็นคะแนนผิดตามจุดที่ใช้คำเชื่อม แห่งละ 1 คะแนน

2.4 ในการเขียนเป็นอนุเฉทและเรียงความ ผู้วิจัยได้ตรวจความข้อผิดพลาดเกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ ศัพท์ และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างไร คิดเป็นคะแนนผิดแห่งละ 1 คะแนน

2.5 ในการตรวจการเขียนระดับประโยคของข้อสอบอัตนัยนั้น ผู้วิจัยได้ตรวจคำตอบของนิสิตแต่ละคนไปทีละข้อ เมื่อตรวจครบทุกคนแล้วจึงเริ่มตรวจข้อใหม่ เพื่อเปรียบเทียบและพิจารณาให้คะแนนอย่างยุติธรรม

2.6 จำนวนข้อผิดพลาดได้จากการนับความถี่ของข้อผิดพลาดที่ปรากฏในฉบับที่ 5 โดยแบ่งประเภทเป็น โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์ และสำนวน การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน คะแนนที่ได้ในข้อ 2.6 นี้ ถือว่าเป็นคะแนนชอบกพร่องในการเขียนของนิสิตจากการทำข้อสอบอัตนัย

2.7 นอกจากการพิจารณาให้คะแนนชอบกพร่องตามข้อ 2.6 แล้ว ผู้วิจัยยังตรวจเพื่อให้คะแนนรวมที่นิสิตแต่ละคนควรจะได้จากการทดสอบความสามารถในการเขียน (ฉบับที่ 5) ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งคะแนนเต็มไว้ 120 คะแนน การตรวจให้คะแนนได้พิจารณาถึงเทคนิคในการเรียบเรียงเนื้อความ (organization) ในข้อความและเรียงความ คะแนนในข้อ 2.7 นี้ ถือว่าเป็นคะแนนรวมที่นิสิตมีความสามารถในการเขียนตอบข้อสอบอัตนัยได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนชอบกพร่องของนิสิตแต่ละคนจากแบบทดสอบฉบับที่ 1 - 4 มาคิดเทียบเป็นอัตราส่วนร้อยละ (percentage) แล้วนำค่าคะแนนร้อยละไปคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยตัวกลางเลขคณิต (Arithmetic mean)

2. นับความถี่ของชอบกพร่องของนิสิตทั้ง 4 ด้าน จากแบบทดสอบฉบับที่ 1-4 รวมความถี่ของชอบกพร่องแต่ละด้านพร้อมทั้งจำแนกรายละเอียดแล้วจัดลำดับของชอบกพร่องเพื่อหาว่านิสิตมีชอบกพร่องด้านต่าง ๆ อย่างไร

3. นำคะแนนของข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้าน จากแบบทดสอบฉบับที่ 1 - 4 มาหาความแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนของข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้าน เพื่อดูว่าคะแนนเฉลี่ยของข้อบกพร่องด้านใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยใช้

Newman - Keul Method (q - statistic test)

5. หาสหสัมพันธ์ (correlation) ของข้อบกพร่องแต่ละด้านของนิสิต จากแบบทดสอบฉบับปรนัย กับข้อบกพร่องแต่ละด้านของนิสิตที่ตรวจพบในกระดาษคำตอบฉบับอัตนัย ดังนี้

5.1 สหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammatical structure) จากแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 1 กับข้อบกพร่องด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์จากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ 5)

5.2 สหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวน (Vocabulary and Idiomatic Usage) จากแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 2 กับข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนจากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ 5)

5.3 สหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ (Spelling) จากแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 3 กับข้อบกพร่องด้านการสะกดคำจากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ 5)

5.4 สหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) จากแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 4 กับข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนจากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ 5)

6. นำคะแนนรวมที่นิสิตทำได้ (คะแนนข้อถูก) จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง 4 ฉบับ มาหาสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมที่นิสิตทำได้ (คะแนนถูก) จากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ 5)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รายเฉลี่ยของคะแนน (Arithmetic mean)

ของขอบการร้องของนิสิตจากแบบทดสอบปรนัย ฉบับที่ 1 - 4 แต่ละฉบับใช้สูตร¹

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ย (ตัวกลางเลขคณิต) ของคะแนน
ข้อฝึกของแบบทดสอบแต่ละฉบับ

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนข้อฝึกของนิสิตทุกคนจาก
แบบทดสอบแต่ละฉบับ

N = จำนวนนิสิต

2. ทดสอบความแตกต่างของขอบการร้องของนิสิตจากแบบทดสอบฉบับที่ 1 - 4

โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance)

โดยใช้สูตร²

$$F = \frac{MS_{bet.}}{MS_{with.}}$$

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของขอบการร้องด้านต่าง ๆ ของ
นิสิตจากแบบทดสอบฉบับที่ 1 - 4 โดยใช้วิธี Newman - Keul Method
(q - statistic test)³ เพื่อหาว่านิสิตมีขอบการร้องด้านใดแตกต่างกัน

¹ Henry E. Garrette, Statistics in Psychology and Education,
p. 27.

² Ibid., p. 281

³ B.I. Winer, Statistical Principles in Experimental Design, pp. 101 - 103.

อย่างมีนัยสำคัญโดยใช้สูตร

$$q_r \sqrt{\frac{MS_{\text{error}}}{n}}$$

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of correlation)
โดยใช้สูตร¹

$$r = \frac{N \Sigma XY - (\Sigma X)(\Sigma Y)}{\sqrt{[N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

¹ Henry E. Garrette, op.cit., p. 143.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นผู้วิจัยได้คำนวณหาค่าสถิติต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแปลผลของการศึกษาตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

2. แจกแจงการย่อยของข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ โดยเรียงตามลำดับของความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 1 - 4

3. เปรียบเทียบข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ เพื่อดูว่านิสิตมีข้อบกพร่องทางด้านใดมากน้อยเพียงใด

4. หาสหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านของนิสิตจากแบบทดสอบปรนัย 4 ฉบับ กับข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านของนิสิตจากแบบทดสอบอัตนัย

5. หาสหสัมพันธ์ (r) ของคะแนนรวมจากแบบทดสอบปรนัย (ฉบับ 1 - 4) ของนิสิตกับคะแนนรวมความสามารถในการเขียน (ฉบับที่ 5) เพื่อดูว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่

จากจุดมุ่งหมายข้างต้นจะได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิต

ทั้ง 4 ด้าน

เมื่อนำแบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งปรากฏอยู่ในแบบทดสอบปรนัย (ฉบับ 1 - 4) มาเปรียบเทียบกัน ได้ผลดังต่อไปนี้

ตาราง 1 ค่าร้อยละของข้อบกพร่องของนิสิตเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ	คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ
การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์	41.42
การใช้คำศัพท์และสำนวน	47.91
การสะกดคำ	47.86
การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	33.45

จากตาราง 1 จะเห็นได้ว่านิสิตมีข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์ และสำนวนมากที่สุด ข้อบกพร่องรองลงมาก็คือข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ และการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีน้อยที่สุด

2. แยกแยะการร้อยละ ของ ข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ โดยเรียงตามลำดับของความถี่

เมื่อนำข้อบกพร่องของนิสิตในแต่ละด้านมาเปรียบเทียบกัน ให้เห็นถึงข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวนการสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน โดยเฉลี่ยแล้ว เพื่อให้เห็นข้อบกพร่องของนิสิตในแต่ละด้านชัดเจนขึ้น จึงได้เสนอการร้อยละของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตในแต่ละด้านโดยเรียงตามลำดับของความถี่พบในแบบทดสอบปรนัยแต่ละฉบับ คือ

1. ค่าร้อยละของข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์เรียงตามลำดับของความถี่พบในแบบทดสอบปรนัย ฉบับที่ 1 ดังได้แสดงไว้ในตาราง 2

2. คำร้อยละของข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ และสำนวน เรียงตามลำดับของความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 2 ดังได้แสดงไว้ในตาราง 3

3. คำร้อยละของข้อบกพร่องเกี่ยวกับการสะกดคำ เรียงตามลำดับของความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 3 ดังได้แสดงไว้ในตาราง 4

4. คำร้อยละของข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เรียงตามลำดับของความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 4 ดังได้แสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 2 คำร้อยละของข้อบกพร่องในการ เขียนภาษาอังกฤษของนิสิต เกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ (เรียงตามลำดับของความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 1)

ลำดับที่	โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่นิสิตทำผิด	ร้อยละ
1.	- การใช้คำขยายแต่ไม่มีนามที่ต้องขยาย (Dangling modifier) เมื่อ Participial phrase ขึ้นต้น while	77
2	- ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (Subject-verb agreement) เมื่อประธานของประโยคประกอบด้วย noun + and + noun (เป็นบุคคลเดียวกันกับนามตัวแรก)	75
3	- ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (Subject-verb agreement) เมื่อประธานของประโยคเชื่อมด้วย not only ... but also	69
	- การตั้งประโยคคำถามด้วย "what"	69

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่นิสิตทำผิด	ร้อยละ
4	- การใช้คำบุพบทหลังคำกริยา เช่น get away <u>with</u> - รูปของคำกริยา (Verb form) เช่น have + someone + past participle	69 68
5	- การใช้คำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของ (possessive adjective) ไม่ชัดเจน - รูปของคำกริยา (Verb form) ในประโยคที่ใช้ ใน Present Tense	68 67
6	- การใช้คำประพันธสรรพนาม (relative pronoun) เช่น which	66
7	- รูปของคำกริยา (Verb form) เมื่อใช้ตามหลัง look forward to	64
8	- การวางตำแหน่งคำขยายผิด (Misplaced modifier)	63
9	- การใช้ Infinitive phrase ขยายนามผิด (Dangling modifier)	60
10	- การใช้คำขยายแต่ไม่มีนามที่จะขยาย (Dangling modifier) เมื่อส่วนขยายเป็น Participial phrase ที่ขึ้นต้นด้วย preposition	58
11	- การใช้รูปกริยาใน Future Perfect Continuous Tense - การใช้คำเชื่อมเพื่อแสดงความขัดแย้งกัน เช่น however - การใช้คำเชื่อมเพื่อแสดงความคาดคะเนและขัดแย้ง เช่น otherwise.	58 57 57

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่สังเกต	ร้อยละ
12	- การใช้ Passive voice ของกริยาพิเศษ เช่น to be bored with	53
13	- การใช้กริยา (Verb form) ใน Past Continuous Tense	52
14	- การใช้กริยาช่วย (Auxiliary Verb) เช่น had better	50
15	- การใช้กริยาในประโยคเงื่อนไขซึ่งใช้ unless - การใช้คำสรรพนามแทนนามที่อ้างถึง (Pronoun reference)	50
	- การใช้บุพบทหลังคำคุณศัพท์ เช่น to be noted for	50
	- การใช้ furthermore เชื่อมประโยคที่มีความ คล้ายกัน	50
16	- การใช้คำคุณศัพท์ให้สัมพันธ์กัน (Parallelism of adjectives)	49
17	- การใช้คำนามให้สัมพันธ์กัน (Parallelism of nouns)	46
18	- การตั้งประโยคคำถามด้วย how far - ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (Subject - verb agreement) เมื่อประธานเป็นชื่อหนังสือ (Title of the book)	45
	- การใช้คำสรรพนามเมื่ออยู่ในตำแหน่งประธานของประโยค	45
	- รูปของคำกริยา Past Participle เมื่อทำหน้าที่ ขยายนาม	45

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ผลิตทำผิด	ร้อยละ
19	- การเรียงลำดับคำของประโยคคำถาม (Indirect question) ซึ่งแทรกอยู่ในประโยคอื่น	43
	- การเขียนประโยคติดต่อกันโดยไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Run-on sentence)	43
20	- การใช้รูปของคำกริยาในประโยคเงื่อนไข (If - clause) ที่อยู่ใน Fast Perfect Tense	
	If + Past Perfect + Would have + Past Participle	42
21	- การวางคำขยายผิดที่ (Misplaced modifier)	
	เมื่อคำขยายนั้นเป็น Participial phrase	41
22	- ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (Subject verb agreement) เมื่อประธานของประโยคเชื่อมด้วย either ... or	40
	- การตอบคำถามอย่างสั้น (short answer) เมื่อประโยคคำถามขึ้นต้นด้วย Question word	40
	- ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (Subject - verb agreement) เมื่อประธานเป็นสมุหนาม (Collective noun)	40
	- ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (Fragment)	40
23	- การใช้คำนำหน้านาม (Article) "the"	39
24	- การใช้บุพบท (Preposition) "on" เกี่ยวกับเวลา	38
	- การใช้ such ... that	38

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ผลิตทำผิด	ร้อยละ
25	- การใช้รูปของคำกริยาในประโยคซึ่งมี wish เป็น Past Tense	37
	- การใช้กริยาช่วย (Auxiliary verb) "had better"	37
26	- ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (Subject-verb agreement) เมื่อประธานของประโยคเชื่อมด้วย neither ... nor	36
	- การใช้รูปของคำกริยา (verb form) ในอนุประโยคที่ขึ้นต้นด้วย as though	36
27	- ความสอดคล้องระหว่างคำสรรพนามซึ่งแสดงความเป็นเจ้าของ (Possessive pronoun) เมื่อประธานคือ everybody	31
28	- การใช้คำบุพบท (Preposition) "at" กับ บ้านเลขที่ (address)	28
29	- การใช้คำบุพบทหลังคำคุณศัพท์เช่น to be polite to	27
30	- การเรียงลำดับคำขยาย (modifiers)	
	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;">ordinal</table> + <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;">cardinal</table> + <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;">noun</table> + <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;">noun</table>	26
31	- การใช้คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) ขยายคำกริยา	25
32	- การตั้งประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำกริยา (yes - no question)	24
33	- การใช้รูปของคำกริยาในกรรมาจก (Passive voice)	23
34	- การใช้รูปของคำกริยา (Infinitive) ในประโยคที่ใช้คำกริยา <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;">allow</table> + <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;">object</table> + <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;">infinitive</table>	22

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่นิสิตทำผิด	ร้อยละ
35	- การใช้ so ... that	21
36	- ความเข้าใจในการใช้สรรพนาม "one" แทนนาม	20
	- การใช้ Past Participle หลังนามซึ่งอยู่ใน กรรมวาจก (Passive voice)	20
	- การใช้คำสรรพนาม (Pronoun) "he" เมื่อประธานที่ใช้แทนคือ anyone	20
37	- การเรียงลำดับคำขยาย (modifiers) age + colour + noun + noun	17
38	- การใช้คำเชื่อมนาม (Relative pronoun) "whose"	14
39	- การใช้รูปของคำกริยา (Infinitive) ในประโยค ที่ใช้คำกริยา hope + infinitive	13
40	- การตอบคำถามอย่างสั้น (short answer) เมื่อประโยคคำถามเป็น Yes-no question	12
41	- ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (Subject - verb agreement) เมื่อประโยคมี Subject + appositive	7
42	- การใช้คำเชื่อม (connective word) "so"	6

จากตาราง 2 จะเห็นได้ว่าข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์มีความถี่สูงสุดถึงร้อยละ 77 ซึ่งเป็นความถี่ของข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้คำขยาย แต่ไม่มีนามที่ดองขยาย (Dangling modifier) ส่วนข้อบกพร่องที่มี

ความดีเท่า ๆ กันคือ การใช้กริยาช่วย (Auxiliary verb) การใช้รูปกริยา (verb form) ในประโยคเงื่อนไขซึ่งใช้ unless การใช้สรรพนามแทนนามที่อ้างถึง (Pronoun reference) การใช้บุพบทหลังคำคุณศัพท์ และการใช้คำเชื่อมเพื่อแสดงความคล้ายคลึงกัน ข้อบกพร่องดังกล่าวมีความถี่ร้อยละ 50 ข้อบกพร่องที่มีความถี่น้อยที่สุดคือ การใช้คำเชื่อม (Connective word) ซึ่งมีความถี่เพียงร้อยละ 6

ตาราง 3 ครอบคลุมของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตเกี่ยวกับ
การใช้คำศัพท์และสำนวนเรียงตามลำดับของความถี่ที่พบในแบบทดสอบ
ปรนัยฉบับที่ 2

ลำดับที่	คำศัพท์และสำนวน	ร้อยละ
	<u>ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสำนวน</u>	
1	- คำสมุหนาม เช่น <u>herd</u> of people	86
2	- สำนวน in the long run ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ finally	70
	- คำนาม psychiatrist	70
3	- คำกริยา hail	67
4	- สำนวน take (it) for granted ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ assume	60
5	- ความหมายของคำกริยา reverse	57
6	- สำนวน in back of	56
7	- คำกริยา bring เมื่อเปรียบเทียบกับ take, get และ buy	55
	- คำกริยา force ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ intrude	55
8	- คำคุณศัพท์ illegible	51
9	- สำนวน make out	49
	- คำนาม thorn เมื่อเปรียบเทียบกับ core, pollen และ stem	49
	- คำนาม accent เมื่อเปรียบเทียบกับคำ pronunciation, voice และ tongue	49

ตาราง 3 (ต่อ)

อันดับที่	คำศัพท์และสำนวน	ร้อยละ
10	- คำนาม swamp เมื่อเปรียบเทียบกับ lagoon, pool, plateau	48
10	- สำนวน make fun of	48
11	- คำนาม sleet เมื่อเปรียบเทียบกับ slice, sleigh และ sludge	47
12	- คำนาม loan เมื่อเปรียบเทียบกับ rent, borrow และ debt	46
13	- สำนวน get through with ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ finish	45
	- คำกริยา slap เมื่อเปรียบเทียบกับ strike, spank และ split	45
14	- สำนวน at sea ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ confused	42
15	- คำกริยา persuade ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ convince	38
16	- คำนาม disaster /	31
17	- คำนาม coffin /	23
18	- สำนวน look after	19
	<u>คำศัพท์และสำนวนที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonyms)</u>	
1	- สำนวน to be fed up with ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ to be bored with	74

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำศัพท์และสำนวน	ร้อยละ
2	- สำนวน draw up ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ stop	
3	- สำนวน stuck up ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ supported	57
4	- คำกริยาวิเศษณ์ overnight ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ for the night	48
5	- คำกริยา entertain ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ amuse	47
6	- สำนวน to have a big mouth ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ talk too much	46
7	- สำนวน to be very hard to believe ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ incredible	34
8	- คำนาม opportunity ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ occasion	34
<u>คำศัพท์และสำนวนที่มีความหมายตรงกันข้าม (antonyms)</u>		
1	- คำคุณศัพท์ ignoble ซึ่งมีความหมายตรงกันข้ามกับ exalted	83
2	- คำกริยาวิเศษณ์ courteously ซึ่งมีความหมายตรงกันข้ามกับ crudely	70
3	- คำนาม bachelor ซึ่งมีความหมายตรงกันข้ามกับ spinster	68

ตาราง 3 (ต่อ)

อันดับที่	คำศัพท์และสำนวน	ร้อยละ
4	- คำคุณศัพท์ innocent ซึ่งมีความหมายตรงกันข้ามกับ guilty	62
5	- คำคุณศัพท์ customary ซึ่งมีความหมายตรงกันข้ามกับ impractical	60
6	- คำที่ทำหน้าที่เหมือนนาม (gerund) permitting ซึ่งมีความหมายตรงกันข้ามกับ prohibiting	53
7	- คำคุณศัพท์ amateur ซึ่งมีความหมายตรงกันข้ามกับ professional	51
8	- คำคุณศัพท์ enough ซึ่งมีความหมายตรงกันข้ามกับ insufficient	36

จากตาราง 3 จะเห็นได้ว่านิสิตมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับความเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสำนวนมีความถี่สูงสุดถึงร้อยละ 86 ข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำศัพท์และสำนวนที่มีความหมายตรงกันข้ามมีความถี่สูงสุด รองลงมาคือร้อยละ 83 และ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำศัพท์และสำนวนที่มีความหมายเหมือนกันมีความถี่สูงสุด แต่น้อยกว่าข้อบกพร่องเกี่ยวกับความเข้าใจความหมายและศัพท์สำนวนที่มีความหมายตรงกันข้าม คือ มีความถี่สูงสุดร้อยละ 74 แสดงว่านิสิตมีข้อบกพร่องในการใช้คำศัพท์และสำนวนก็เพราะนิสิตไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์และสำนวนนั้น ๆ แต่สำนวนที่นิสิตส่วนมากมีความเข้าใจคือ look after ซึ่งข้อบกพร่องเกี่ยวกับความเข้าใจสำนวนนี้มีความถี่น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 19 ส่วนข้อบกพร่องที่มีจำนวนนิสิตทำผิดพลาด ๆ กัน ได้แก่ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับความเข้าใจสำนวน make out คำนาม thorn เมื่อเปรียบเทียบกับคำว่า core, pollen, stem คำนาม accent เมื่อเปรียบเทียบกับคำ pronunciation, voice, tongue ซึ่งข้อบกพร่องดังกล่าวนี้มีความถี่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 49

ตาราง 4 คำร้อยละของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตเกี่ยวกับ
การสะกดคำเรียงตามลำดับของความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัย
ฉบับที่ 3

ลำดับที่	การสะกดคำ	ร้อยละ
1	- การทำคำคุณศัพท์ให้เป็นกริยวิเศษณ์โดยการตัด "e" ออก แล้วจึงเติม -ly เช่น true → truly แต่นิสิตเขียนผิด เป็น truely	74
2	- การเปลี่ยนคำกริยาให้เป็นคำคุณศัพท์โดยการเติม -able เข้าไปท้ายคำ เช่น notice → noticeable แต่นิสิตเขียนผิดเป็น noticable	70
3	- การเขียนคำที่คงไว้พยัญชนะซ้ำกัน 2 ตัว (double letters) เช่นในคำ immigration แต่นิสิตเขียนผิด เป็น imigration	65
4	- สะกดผิดเนื่องจากการเพี้ยนแนวผิด เช่น antecipation ซึ่งถูกต้องเขียนว่า anticipation	63
5	- การเปลี่ยนคำนามให้เป็นคำคุณศัพท์โดยมีการเปลี่ยนแปลง ท้ายคำ เช่น conscience → conscientious แต่นิสิตเขียนผิดเป็น consciencious	62
6	- สะกดคำนามผิดเนื่องจากการเพี้ยนแนวผิด เช่นเขียนว่า priviledge เพราะเพี้ยนแนวกับ knowledge ซึ่งถูกต้องเขียนว่า privilege	61
	- การเปลี่ยนคำกริยาให้เป็น Past Tense เช่น murmur → murmured แต่นิสิตเขียนผิดเพราะใช้พยัญชนะซ้ำ (double letters) ในที่ไม่ควรใช้เป็น murmured	61

ตาราง 4 (ต่อ)

อันดับที่	การสะกดคำ	ร้อยละ
7	- สะกดผิดเพราะมีไ้พ้องพยัญชนะซ้ำ (double letters "r") เช่น recurrence ซึ่งที่ถูกต้องเขียนว่า recurrence	60
8	- การเปลี่ยนคำกริยาให้เป็นคำนาม เช่น indicate → indicator แต่นิสิตเขียนผิดเป็น indicater	57
9	- การเปลี่ยน cardinal number เป็น ordinal number เช่น nine → ninth แต่นิสิตเขียนผิดเป็น nineth	52
10	- สะกดผิดเนื่องจากการเพี้ยนแนวผิด เช่น ในคำว่า Souvenir แต่นิสิตเขียนผิดเป็น souvenir	51
11	- สะกดผิดเพราะใช้ ei แทนที่จะเป็น ie ในคำว่า wield แต่นิสิตเขียนผิดเป็น weild - การใช้พ้องพยัญชนะซ้ำเช่นในคำ accidentally แต่นิสิตเขียนผิดเป็น accidentally หรือ accidentally	50
12	- การไม่ใช้พ้องพยัญชนะซ้ำก่อนเติม -ing เช่น acquit → acquiting ซึ่งที่ถูกคือ acquitting - การตัด "e" ก่อนเปลี่ยนจากคำกริยามาเป็นคำนามโดยการเติม -ment เช่น argue → argument แต่นิสิตเขียนผิดเป็น arguement	49
		49

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับที่	การสะกดคำ	ร้อยละ
	- การใช้ "e" แทนเสียง [I] เช่นในคำ execution แต่นิสิตเขียนผิดเป็น exicution	49
13	- การใช้ "e" แทน "ia" เช่นเขียน peculiarity ซึ่งที่ถูกเป็น peculiarity	47
14	- การใช้อุปสรรค (prefix) "un" เติมข้างหน้าคุณศัพท์ เช่น unnecessary แต่นิสิตเขียน unnecessary	46
	- การใช้ "ei" หลังพยัญชนะ "c" เช่นในคำว่า perceive แต่นิสิตเขียนผิดเป็น percieve	46
15.	- ใช้พยัญชนะซ้ำ (double letters) ในคำที่ไม่ต้องใช้ เช่น compulsive ซึ่งที่ถูกคือ compulsive	45
16	- การสะกดคำผิดเนื่องจากการใช้ "a" และ "e" สับสนเช่น ในคำ parallel แต่เขียนผิดเป็น parallal	42
17	- การใช้ "se" แทนที่จะเป็น "ze" เช่นในคำ emphasise ซึ่งที่ถูกเป็น emphasize	42
18	- การใช้สระผิดเช่นใช้ "au", "ue" แทนที่จะเป็น "ua" เช่นในคำว่า adequate แต่เขียนผิด เป็น adequete	41
19	- การเปลี่ยนคำกริยาให้เป็น gerund โดยไม่ต้องการ เปลี่ยนแปลงรูปกริยาเดิมเช่น ski → skiing แต่นิสิตเขียนผิดเป็น "skying หรือ sking	40
20.	- การใช้ "a" และ "o" สับสน เช่น valuable แต่เขียนผิดเป็น voluable	38

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับที่	การสะกดคำ	ร้อยละ
21	- การเปลี่ยนคำกริยาให้เป็นนามโดยการเติม [ิ] ซันอื่นก่อน ที่จะเติม ing เช่น picnic → picnicking แต่นิสิตเขียนผิดเป็น picnicing	31
22	- การใช้สระ [ิ] นิค เช่น despair แต่เขียนผิดเป็น despare หรือ despear หรือ despere	32
23	- การใช้สระ "e" แทน สระ "i" เช่น semilar ที่ถูกต้องคือ similar.	27
24	- การใช้ "ei" แทน "e" หรือ "a" เช่นในคำ neighbor แต่เขียนผิดเป็น naighbor หรือ neghbor.	21

จากตาราง 4 แสดงว่าข้อบกพร่องในการเขียนของนิสิต เกี่ยวกับการสะกดคำ
ที่ปรากฏมากที่สุดคือ การทำคำคุณศัพท์ให้เป็นกริยาวิเศษ โดยการตัด "e" ออก
แล้วจึงเติม ly เช่นในคำว่า true แล้วเปลี่ยนเป็น truly และข้อบกพร่อง
ที่ปรากฏมากเท่า ๆ กันคือ การไม่ใช้พยัญชนะซ้ำ ก่อนเติม "ing" เช่นในคำว่า
acquit เมื่อเติม "ing" ต้องสะกดเป็น acquitting แต่นิสิตใช้ acquiting
และการใช้ "e" แทนเสียง [I] เช่นในคำว่า execution แต่นิสิตมักเขียน
ผิดเป็น exicution ข้อบกพร่องดังกล่าวนี้มีความถี่เท่ากับร้อยละ 49 ส่วน
ข้อบกพร่องในการสะกดคำที่มีความถี่น้อยที่สุดคือ การใช้ "ei" แทน "e" หรือ
"a" เช่นในคำว่า neighbor แต่นิสิตมักจะเขียนผิดเป็น naighbor หรือ
neghbor ความถี่ของข้อบกพร่องในเรื่องนี้คิดเป็นร้อยละ 21

ตาราง 5 การร้อยละของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เรียงลำดับของความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 4

ลำดับที่	การใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่นิสิตทำผิด	ร้อยละ
1	- การใช้เครื่องหมาย (!) ท้ายประโยคที่ขึ้นต้นด้วย how เช่น how + adjective + subject + verb แต่นิสิตใช้เครื่องหมายอื่นแทน	72
2	- การใช้ (-) ในนามผสม เช่น three - year - old แต่นิสิตเขียนเป็น three year old	67
3	- การใช้เครื่องหมาย (;) คั่นระหว่างประโยคที่สมบูรณ์ 2 ประโยค แต่นิสิตใช้เครื่องหมาย (,) หรือไม่ใช้เครื่องหมาย	57
4	- การเขียนชื่อคุณ เขียนผิดเพราะใช้ capital letters	54
5	- ไม่ใช้ capital letters ในการเขียนชื่อเรื่อง (title)	53
6	- ไม่ใช้เครื่องหมาย (:) เพื่อบอกรายการ	52
7	- การใช้เครื่องหมาย (,) ท้ายประโยคบอกเล่าใน Direct Speech แต่นิสิตใช้ (;)	51
8	- การใช้เครื่องหมาย (—) เพื่อประกอบคำอธิบายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่นิสิตใช้ (,) แทน	49
9	- การเขียนमुख्यประโยค (main clause) และอนุประโยค (subordinate clause) ต่อเนื่องกันโดยไม่ต้องใช้เครื่องหมายวรรคตอน แต่นิสิตใช้ (,) ,	44

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับที่	การใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่มีลิตทำผิด	ร้อยละ
	- การใช้เครื่องหมาย (,) หน้าประโยคที่มีคำสันธาน "but" มาเชื่อม แต่นิสิตไม่ใช้	44
10	- การใช้เครื่องหมาย (.) หลังอักษรย่อเช่น B.A. แต่นิสิตเขียนผิด เป็น BA.	39
11	- การใช้เครื่องหมาย (.) เมื่อประโยคมีอนุประโยค (Subordinate clause) ที่ขึ้นต้นด้วย "what" แต่นิสิตทำผิด เพราะใช้ (?) แทน	38
	- การใช้เครื่องหมาย (;) ข้างหน้าคำเชื่อม (connective word) therefore แต่นิสิตไม่ใช้	38
12	- การเขียนอนุประโยค (subordinate clause) เมื่อไปแทรกอยู่ในประโยคหลัก (main clause) ซึ่งต้องใช้ (,) คั่น แต่นิสิตไม่ใช้	37
13	- การใช้เครื่องหมาย (,) หลัง Participial phrase ซึ่งใช้ขึ้นต้นประโยค แต่นิสิตไม่ใช้	35
14	- การใช้เครื่องหมาย (" ") ใน Direct speech แต่นิสิตไม่ใช้	34
	- การใช้เครื่องหมายวงเล็บ () ผิดเพราะนิสิตไปเลือกใช้เครื่องหมายอื่น	34
15	- การใช้เครื่องหมาย (.) ในประโยคคำสั่ง แต่นิสิตใช้เครื่องหมายผิดเป็น (!)	28
16.	- การใช้เครื่องหมาย (!) เมื่อประโยคขึ้นต้นด้วย "what" เช่น what + adjective + noun + subject + verb	

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับที่	การใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ใช้ลึกล้ำ	ร้อยละ
17	การใช้เครื่องหมายอื่น เช่น (?) และ (.) - การใช้ (') เพื่อแสดงรูปย่อ (contraction) การใช้ลึกล้ำ ซึ่งทำให้ความหมายลึกล้ำไป เช่น It's การใช้เขียนลึกล้ำเป็น Its'	25 18

จากตาราง 5 ปรากฏว่าลึกล้ำมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอน น้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับข้อบกพร่องในด้านอื่น ๆ คือ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ลึกล้ำมีข้อบกพร่องเป็นร้อยละ 72 ส่วนข้อบกพร่องที่มีความถี่เท่า ๆ กันคือ การเขียนพยัญชนะ และอนุประโยคให้ต่อเนื่องกัน โดยไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้กับการไม่ใช้ (,) ข้างหน้าประโยคที่มีคำสันธาน "but" เชื่อม ข้อบกพร่องดังกล่าวมีความถี่ร้อยละ 44 ข้อบกพร่องที่มีความถี่รองลงมาคือ การใช้ (?) เมื่ออนุประโยคขึ้นต้นด้วย "what" แทนที่จะใช้ (.) และการไม่ใช้ (;) ข้างหน้าคำเชื่อม "therefore" ซึ่งลึกล้ำมีความถี่เป็นร้อยละ 44 นอกจากนี้การใช้เครื่องหมาย (" ") ใน Direct Speech และการใช้เครื่องหมายวงเล็บ () ก็มีความถี่เท่ากันคือร้อยละ 34 ส่วนข้อบกพร่องในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่มีความถี่น้อยที่สุดคือร้อยละ 18 เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ apostrophe (') เพื่อแสดงรูปย่อ.

3. เปรียบเทียบข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อคว้านิเทศมีข้อบกพร่องทางคำใด มากน้อยเพียงใด

เมื่อพิจารณาการย่อยละของข้อบกพร่องแต่ละคำแล้ว เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของข้อบกพร่องที่ปรากฏในแบบทดสอบปรนัยแต่ละฉบับชัดเจนขึ้น จึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

แหล่งของความแปรปรวน (Source of variation)	รวมยอดกำลังสอง ของคะแนน (Sum Square)	จำนวนเงื่อนไข (df)	ระยะเฉลี่ยของ คะแนนกำลัง สอง (MS)	อัตราส่วน ความแปรปรวน (F)
ระหว่างกลุ่ม (between)	28,193.32	3	9,397.77	18.87**
ภายในกลุ่ม (within)	396,510.40	796	498.13	
รวมทั้งหมด (total)	424,703.72	799		

$$F_{.01} = 13.46$$

$$df = 4$$

จากการทดสอบความแปรปรวนพบว่าคะแนนเฉลี่ยของข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงนำข้อบกพร่องของแต่ละฉบับมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติเป็นคู่ ๆ โดยวิธีของ Newman-Keul (q - statistic test) ดังนี้

ตาราง 7 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนรวมของขอบปร้อง
จากแบบทดสอบปรนัย 4 ฉบับ

แบบทดสอบ	คะแนนรวม	เครื่องหมาย วรรคตอน 6690	โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ 8284	การสะกดคำ 9572	คำศัพท์และ สำนวน 9582
เครื่องหมายวรรคตอน	6690	—	1594	2882	2892
โครงสร้างทาง ไวยากรณ์	8284		—	1288	~~1298~~
การสะกดคำ	9572			—	10
คำศัพท์และสำนวน	9582				—

	r	2	3	4
q _{.99} (r 796)		3.64	4.12	4.40
q _{.99} (r 796) × $\sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		1148.89	1300.39	1388.77

ตาราง 8 คำนัยสำคัญของคะแนนข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้าน จากแบบทดสอบปรนัย

แบบทดสอบ	เครื่องหมาย วรรคตอน	โครงสร้างทาง ไวยากรณ์	การสะกดคำ	คำศัพท์และ สำนวน
เครื่องหมายวรรคตอน	—	**	**	**
โครงสร้างทางไวยากรณ์		—	**	**
การสะกดคำ			—	
คำศัพท์และสำนวน				—

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 และ 8 สรุปข้อบกพร่องของนิสิตแต่ละด้านได้เป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อบกพร่องในด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีความแตกต่างจากข้อบกพร่องในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การสะกดคำ และการใช้คำศัพท์และสำนวน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์มีความแตกต่างจากข้อบกพร่องในด้านการสะกดคำและคำศัพท์ - สำนวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แผนภาพ (diagram) ประกอบ

เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ขอบปรองในแต่ละด้านแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร จึงได้แสดงผลดังในแผนภาพ (diagram)

T_4 T_1 T_3 T_2

- T_1 เป็นคะแนนรวมของขอบปรองด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์
- T_2 เป็นคะแนนรวมของขอบปรองด้านการใช้คำศัพท์และสำนวน
- T_3 เป็นคะแนนรวมของขอบปรองด้านการสะกดคำ
- T_4 เป็นคะแนนรวมของขอบปรองด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

จากแผนภาพประกอบนี้สรุปขอบปรองของนิสิตแต่ละด้านได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ขอบปรองด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีค่าน้อยที่สุด และแตกต่างจากขอบปรองด้านอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ
2. ขอบปรองด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์มีมากขึ้นกว่าขอบปรองด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างมีนัยสำคัญ แต่มีน้อยกว่าขอบปรองด้านการสะกดคำและการใช้คำศัพท์ - สำนวน อย่างมีนัยสำคัญ
3. ขอบปรองด้านการสะกดคำ และการใช้คำศัพท์ - สำนวน : มีมากที่สุด แตกต่างจากขอบปรองอีก 2 ด้านอย่างมีนัยสำคัญ แต่ขอบปรองด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนมีมากกว่าขอบปรองด้านการสะกดคำอย่างไม่มีนัยสำคัญ
4. หาสหสัมพันธ์ของขอบปรองทั้ง 4 ด้านของนิสิตจากแบบทดสอบปรนัย 4 ฉบับ กับขอบปรองทั้ง 4 ด้านของนิสิตจากแบบทดสอบอัตนัย

เพื่อที่จะทราบว่าขอบปรองในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และ สำนวน การสะกดคำ และการใช้

เครื่องหมายวรรคตอน สัมพันธ์กับความสามารถในการ เขียนหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้
หาสหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านของนิสิตจากแบบทดสอบปรนัย 4 ฉบับ
กับข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านของนิสิตจากแบบทดสอบอัตนัย ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 สหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้าน ของนิสิตจากแบบทดสอบ
ปรนัยทั้ง 4 ฉบับ กับข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านของนิสิตจาก
แบบทดสอบอัตนัย

ข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านของนิสิต จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง 4 ฉบับ	ข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านของนิสิต จากแบบทดสอบอัตนัย	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
การใช้โครงสร้างทาง ไวยากรณ์	(Grammatical Structure)	.07
การใช้คำศัพท์และสำนวน	(Vocabulary and Idiomatic Usage)	.01
การสะกดคำ	(Spelling)	.19
การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	(Punctuation)	.00

จากตาราง 9 จะเห็นได้ว่าข้อบกพร่องในด้านการใช้โครงสร้างทาง
ไวยากรณ์ ในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 1 มีความสัมพันธ์กับข้อบกพร่องทางด้าน
การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ ในแบบทดสอบอัตนัยอย่างไม่มีนัยสำคัญ ข้อบกพร่อง
ในด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 2 มีความสัมพันธ์กับข้อ
บกพร่องในด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนในแบบทดสอบอัตนัยอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ข้อบกพร่องในด้านการสะกดคำในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 3 มีความสัมพันธ์กับ

ข้อบกพร่องในการสะกดคำในแบบทดสอบอัตโนมัติอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
ข้อบกพร่องในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 4 มี
ความสัมพันธ์กับข้อบกพร่องในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างไม่มีนัยสำคัญ

5. หาสัมพันธ์ของคะแนนรวมจากแบบทดสอบปรนัยกับคะแนนรวม-
ความสามารถในการเขียน (ฉบับอัตโนมัติ)

เนื่องจากการหาค่าสหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องแต่ละด้านจากแบบทดสอบ
ปรนัยกับข้อบกพร่องแต่ละด้านจากแบบทดสอบอัตโนมัติ แสดงว่าข้อบกพร่องแต่ละด้าน
สัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เพื่อทดสอบตามสมมติฐานของการวิจัย
ให้ทราบค่าสหสัมพันธ์ให้แน่ชัดยิ่งขึ้นไปอีก ผู้วิจัยจึงได้นำคะแนนรวมของข้อบกพร่องจาก
แบบทดสอบปรนัย (ฉบับ 1 - 4) และคะแนนรวมความสามารถในการเขียน
(ฉบับอัตโนมัติ) มาหาค่าสหสัมพันธ์ ปรากฏว่าคะแนนรวมข้อบกพร่องจากแบบทดสอบปรนัย
และคะแนนรวมความสามารถในการเขียนจากแบบทดสอบอัตโนมัติสัมพันธ์กันอย่างไรมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังในตาราง 10

ฉะนั้นเมื่อพิจารณาข้อบกพร่องโดยส่วนรวมแล้วก็จะต้องสัมพันธ์กันด้วย
เหตุที่เมื่อพิจารณาสหสัมพันธ์เป็นรายฉบับย่อยเห็นว่าจะมีความสัมพันธ์กันน้อยมาก เพราะ
ถ้ายิ่งดูรายละเอียดมากเท่าไรองค์ประกอบที่จะรวมกันเพื่อหาค่าสหสัมพันธ์สูง ก็จะมี
โอกาสน้อยลง

ตาราง 10 สหสัมพันธ์ของคะแนนรวมข้อถูกของนิสิตจากแบบทดสอบ
ปรนัย 4 ฉบับ กับคะแนนรวมความสามารถของนิสิตในการ
เขียนระดับประโยค ข้อความและเรียงความ จาก
แบบทดสอบอัตนัย

สหสัมพันธ์ของคะแนนรวมข้อถูกจากแบบทดสอบปรนัย
กับคะแนนรวมที่นิสิตทำได้จากแบบทดสอบอัตนัย

$$r = .66^{**}$$

$$\begin{aligned} \text{นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ } .01 \quad r_{.01} &= .254 \\ df &= 188 \end{aligned}$$

จากตาราง 10 แสดงว่าคะแนนรวมจากแบบทดสอบปรนัยทั้ง 4 ฉบับ
มีสหสัมพันธ์กับคะแนนที่นิสิตทำได้จากแบบทดสอบอัตนัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิต
วิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2515 ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา
7 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
2. วิทยาลัยวิชาศึกษามงแซน
3. วิทยาลัยวิชาศึกษาปทุมวัน
4. วิทยาลัยวิชาศึกษาพิษณุโลก
5. วิทยาลัยวิชาศึกษามหาสารคาม
6. วิทยาลัยวิชาศึกษาพระนคร
7. วิทยาลัยวิชาศึกษาสงขลา

แบ่งลำดับขั้นของการวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ
ชั้นปีที่ 4 ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2515 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยจะ
ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบต่อไปนี้

- 1.1 การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammatical structure)
- 1.2 การใช้คำศัพท์และสำนวน (Vocabulary and idiomatic usage)
- 1.3 การสะกดคำ (Spelling)
- 1.4 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)

2. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนว่านิสิตมีข้อบกพร่องในแต่ละด้านแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้าน คือ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน กับการนำไปใช้ในการเขียนระดับประโยค ข้อความและเรียงความ
4. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษที่นิสิตส่วนมากทำผิด โดยอาศัยการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทย
5. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ อันจะนำไปปฏิบัติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อจะได้ทราบว่านิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี มีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษด้านใดบ้างและข้อบกพร่องในการเขียนที่นิสิตทำผิดมากที่สุดคืออะไร อันจะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนในการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นได้ และอาจเป็นส่วนช่วยในการวางจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนภาษาอังกฤษต่อไป

2. ผลของการศึกษาค้นคว้าจะทำให้ทราบว่าควรแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษอย่างไร และควรเพ่งเล็งด้านใดเป็นพิเศษ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ข้อคำตอบ จำนวน 4 ฉบับ เพื่อทดสอบด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ การใช้เครื่องหมาย

บรรทัดตอน และแบบทดสอบอันทันทีเพื่อทดสอบความสามารถในการเขียนระดับประโยค
ข้อความ และเรียงความ จากนั้นได้นำแบบทดสอบนี้ไปทดลองสอบ (Pretest)
กับนิสิตจำนวน 100 คน แล้วนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ปรับปรุงใหม่คุณภาพก็ขึ้น
ได้แบบทดสอบปรนัย 4 ฉบับ จำนวน 160 ข้อ และแบบทดสอบอันทันทีที่ปรับปรุงแล้ว
1 ฉบับ ต่อจากนั้นได้นำแบบทดสอบจริงไปสอบกับนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วเก็บ
รวบรวมข้อมูลมาตรวจให้คะแนน จากนั้นได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ อัตรส่วน
ร้อยละ วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) ทดสอบความ
แตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องโดยวิธี Newman Keul Method (q - statistic
test) และหาค่าสหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านของนิสิต จากแบบทดสอบ
ฉบับปรนัยทั้ง 4 ฉบับกับข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านของนิสิตที่ตรวจพบจากแบบทดสอบฉบับอันทันที
นอกจากนี้ยังได้หาสหสัมพันธ์ของความสามารถของนิสิตที่ทำข้อสอบปรนัยได้กับความสามารถ
ในการเขียนระดับประโยค ข้อความ และเรียงความในแบบทดสอบอันทันทีด้วย

ผลของการศึกษาค้นคว้า

1. นิสิตมีข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนมากที่สุดเท่ากับ 47.91 %
ข้อบกพร่องรองลงมาคือ การสะกดคำเท่ากับ 47.86 % การใช้โครงสร้างของ
ไวยากรณ์เท่ากับ 41.42 % และข้อบกพร่องที่น้อยที่สุดคือ ข้อบกพร่องด้านการใช้
เครื่องหมายวรรคตอน เท่ากับ 33.45 %

2. การร้อยละของข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ โดยเรียงตามลำดับของความถี่
ปรากฏผลดังนี้คือ ข้อบกพร่องทางด้านความเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสำนวน
มีความถี่สูงสุดคือร้อยละ 86 รองลงมาคือข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์
ซึ่งมีความถี่สูงสุดร้อยละ 77 ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำมีความถี่สูงสุดคิดเป็นร้อยละ
74 และข้อบกพร่องในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีความถี่สูงสุดร้อยละ 72

3. คะแนนเฉลี่ยของขอบพรวงเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในแบบทดสอบปรนัยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความแตกต่างของขอบพรวงแต่ละด้าน จากวิธี Newman - Keul Method (q - statistic test) คือ

4.1 ขอบพรวงด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีความแตกต่างจากขอบพรวงในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การสะกดคำ และการใช้คำศัพท์และสำนวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ขอบพรวงด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ มีความแตกต่างจากขอบพรวงในด้าน การสะกดคำและคำศัพท์ - สำนวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ขอบพรวงด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีน้อยที่สุด

4.4 ขอบพรวงด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์มีมากกว่าขอบพรวงด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน แต่มีน้อยกว่าขอบพรวงด้าน การสะกดคำและการใช้คำศัพท์และสำนวน

4.5 ขอบพรวงด้าน การสะกดคำ และการใช้คำศัพท์และสำนวนมีมากที่สุด แต่ขอบพรวงด้านคำศัพท์และสำนวนมีมากกว่าขอบพรวงด้าน การสะกดคำอย่างไม่มีนัยสำคัญ

5. สหสัมพันธ์ของขอบพรวงทั้ง 4 ด้านจากแบบทดสอบปรนัย 4 ฉบับ กับ ขอบพรวงทั้ง 4 ด้านจากแบบทดสอบอัตนัย มีดังนี้ คือ ขอบพรวงด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ ตลอดจนการใช้เครื่องหมายวรรคตอน จากแบบทดสอบปรนัย และขอบพรวงทั้ง 4 ด้านดังกล่าวจากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ 5) สัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

6. คะแนนรวมจากแบบทดสอบปรนัยกับคะแนนรวมความสามารถในการเขียน ระดับประโยคข้อความ และเรียงความสัมพันธ์กัน ($r = .66$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. จากการตรวจนับความถี่ของข้อบกพร่องของนิสิตทั้ง 4 ด้าน จากแบบทดสอบ
ปรนัยทั้ง 4 ฉบับ พบว่ามีข้อบกพร่องดังนี้

7.1 ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์มีรายละเอียด
จัดแยกประเภทได้ตามลำดับของความถี่ที่ตรวจพบคือ

Dangling modifiers

Subject - verb agreement

Using question word "what" ในการสร้างประโยคคำถาม
จากคำตอบที่กำหนดให้

Verb form (infinitive, gerund, participle)

Pronouns (ใช้สรรพนามแทนนามที่กล่าวถึงไม่ถูกต้องหรือทำให้
เข้าใจไขว่ไขว)

Misplaced modifiers

Conditional Sentences (if - clause)

Tenses

Connective words

Passive voice

Auxiliary verbs

Prepositions

Parallel of adjectives, nouns, and verbs

Word order in indirect questions

Short answers

Fragment

Articles

Order of modifiers

7.2 ขอบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวน มีรายละเอียด
จัดแยกเป็นประเภทได้ตามลำดับของความถี่ดังนี้

7.2.1 ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสำนวน

herd of people

in the long run

psychiatrist

hail

take it for granted

reverse

in back of

bring

force

illegible

make out

thorn

accent

swamp

make fun of

sleet

loan

get through with

slap

at sea

persuade

disaster

coffin

look after

7.2.2 คำศัพท์และสำนวนที่มีความหมายเหมือนกัน

(Synonyme) /

to be fed up with - to be bored with

draw up - stop

stuck up - supported

overnight - for the night

entertain - amuse

to have a big mouth - talk too much

to be very hard to believe - incredible

opportunity - occasion

7.2.3 คำศัพท์และสำนวนที่มีความหมายตรงกันข้าม

(Antonym) /

ignoble ตรงข้ามกับ exalted

courteously ตรงข้ามกับ crudely

bachelor ตรงข้ามกับ spinster

innocent ตรงข้ามกับ guilty

customary ตรงข้ามกับ impractical

permitting ตรงข้ามกับ prohibiting

amateur ตรงข้ามกับ professional

enough ตรงข้ามกับ insufficient

7.3 ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำมีรายละเอียดจัดแยกเป็นประเภท
ได้ตามลำดับของความถี่ที่ตรวจพบดังนี้

7.3.1 การเปลี่ยน adjective เป็น adverb
ที่ต่อท้าย "e" ก่อนเติม "ly" เช่น

true → truly

7.3.2 การเปลี่ยน verb เป็น adjective
โดยเติม "able" เช่น

notice → noticeable

7.3.3 การไขว้กันของตัวอักษร (double letters) เช่น

immigration

recurrence

accidentally

acquitting

7.3.4 การเทียบแนวผิด เช่น

antecipation คำที่ถูกต้อง anticipation

previledge คำที่ถูกต้อง privilege

indicater คำที่ถูกต้อง indicator

7.3.5 การไขว้สระ ie หรือ ei ผิด เช่น wield

คำที่ถูกต้อง weild, percieve คำที่ถูกต้อง

perceive

7.3.6 การเปลี่ยนตัวสะกดข้างท้ายคำเดิมที่มีการเปลี่ยนแปลง
เป็นพิเศษ เช่น

conscience → conscientious

picnic → picnicking

7.3.7 การสะกดผิดเนื่องจากความสับสนเช่นในคำต่อไปนี้

souvenir อาจเขียนผิดเป็น souvenia หรือ

souvenior

peculiarity อาจเขียนผิดเป็น peculiarity

similar อาจเขียนผิดเป็น semilar

valuable อาจเขียนผิดเป็น voluable

neighbor อาจเขียนผิดเป็น naighbor หรือ

neghbor

despair อาจเขียนผิดเป็น despare หรือ

despere หรือ despear

7.4 ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน มีรายละเอียด

จัดแยกเป็นประเภทได้ตามลำดับของความถี่ที่ตรวจพบดังนี้

exclamation mark (!)

hyphen (-)

semicolon (;)

capital letters

colon (:)

comma (,)

dash (—)

full stop (.)

quotation marks (" ")

apostrophe (')

อภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า

1. สาเหตุที่นิสิตมีข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนมากที่สุด
คงเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

1.1 นิสิตละเลยต่อการ ศึกษาเพื่อให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์และ
สำนวนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

1.2 นิสิตไม่สามารถใช้คำศัพท์และสำนวนให้ถูกต้องได้ตามความหมาย
ผู้วิจัยเห็นว่าในการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น อาจารย์ ผู้สอนควร เน้นให้นิสิต
ตระหนักว่าคำศัพท์และสำนวนมีความสำคัญมาก นิสิตจะต้องศึกษาให้เข้าใจความหมายของ
คำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ หลาย ๆ ความหมาย รวมทั้งสามารถ นำคำศัพท์และสำนวนนั้น ๆ
ไปใช้ได้มีโอกาสต่าง ๆ กันอย่างถูกต้อง เช่น ต้องเรียนรู้ หน้าที่ (Function)
ของคำที่มาประกอบกันแล้วทำให้ความหมายของคำนั้นหรือวลีนั้นเปลี่ยนไป มิฉะนั้นนิสิตจะ
เลือกใช้คำศัพท์หรือสำนวน โดยการ เปรียบเทียบกับความหมายในภาษาไทย

2. ข้อบกพร่องของนิสิตที่มีมากอีกด้านหนึ่งคือ การ สะกดคำ คงเป็นเพราะว่านิสิต
นำวิธีการ สะกดคำในภาษาไทยมาเทียบ เปรียบเทียบกับการ สะกดคำทั้ง ๆ ที่คำศัพท์ในนั้นมีได้มีแบบแผน
(Pattern) ของการ สะกดคำเหมือนกับคำที่นิสิตได้เคยเรียนรู้มาแล้ว ดังนั้นนิสิตจึงสะกดคำ
อย่างผิดพลาดหรือสับสน นอกจากนี้นิสิตอาจจะสะกดคำผิด เพราะขาดความระมัดระวัง
ผู้วิจัยเห็นว่าอาจารย์ ผู้สอนควร เตือนให้นิสิตเห็นความสำคัญของการ สะกดคำ เพราะถ้า
สะกดคำผิดแล้วจะทำให้ความหมายผิดไป ดังนั้นนิสิตจะต้องเอาใจใส่จดจำคำที่พบใหม่
ที่มีการ สะกดแปลกออกไปหรืออยู่นอกแบบแผนที่เคยเรียนรู้มาแล้ว และต้องเพิ่มความ
ระมัดระวังในการ เขียนและการ สะกดคำให้มากขึ้น

3. ข้อบกพร่องของนิสิตด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ และการใช้
เครื่องหมายวรรคตอน มีน้อยกว่าด้านอื่น ๆ แต่ผู้วิจัยเห็นว่าองค์ประกอบในการ เขียน
ทั้งสองด้านนี้ก็มีความสำคัญมาก เพราะถ้าใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ผิด จะทำให้

ความหมายผิดไปด้วย และถ้าใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดก็จะทำให้ไม่เข้าใจ
รูปประโยคหรืออาจจะเข้าใจผิดไปได้ เหตุที่นักเขียนชอบพองคำการใช้โครงสร้าง
ทางไวยากรณ์เพราะนำความรู้เรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ไทยมาใช้ในการเขียน
ภาษาอังกฤษ และการที่นักเขียนไม่ระมัดระวังในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนจึงทำให้
เกิดข้อบกพร่องได้ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงควรใช้การเปรียบเทียบโครงสร้างทาง
ไวยากรณ์ไทย และโครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษให้นักเรียนได้เห็นถึงความแตกต่าง
หรือความคล้ายคลึงกัน และเน้นให้ตระหนักว่านักเขียนจะนำโครงสร้างทางไวยากรณ์ไทย
มาเทียบเคียงในการเขียนภาษาอังกฤษตลอดไปไม่ได้

รายละเอียดของข้อบกพร่องทางด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์นำมา
เปรียบเทียบกับภาษาไทย มีดังนี้คือ

3.1 ข้อบกพร่องของนิสิตทางด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์
ที่พบมากที่สุด คือ การใช้คำขยายโดยไม่มีนามที่จะขยาย (Dangling
modifiers) ทั้งนี้เพราะนิสิตเทียบเคียงกับภาษาไทย เช่น

ขณะที่กำลังปีนต้นไม้ เสือของแดงขาด หรือ
เสื่อของแดงขาดขณะที่กำลังปีนต้นไม้

จะเห็นว่าในภาษาไทยแม้จะละประธานไว้ในฐานที่เข้าใจ คือ "ขณะที่เขา

กำลังปีนต้นไม้ ..." ก็ยังสื่อความหมายให้เข้าใจได้ ส่วนในภาษาอังกฤษ
ถ้าใช้แนวเทียบกับภาษาไทยข้างต้นเป็น

* While climbing the tree, Daeng's shirt was torn.
จะทำให้เข้าใจความหมายผิดไป เพราะเมื่อพิจารณารูปประโยคแล้ว "while
climbing the tree" ทำหน้าที่เสมือนกับขยาย "shirt" ซึ่งเป็นไปไม่ได้
ที่ถูกต้องจะต้องเขียนว่า

While Daeng was climbing the tree, his shirt
was torn. หรือ

Daeng's shirt was torn while he was climbing
the tree.

จะเห็นได้ว่า ถ้านิสิตเทียบการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ไทยแล้ว
While _ _ _ was climbing the tree จำเป็นต้องมี noun หรือ
pronoun มาใส่ไว้จึงจะได้ความสมบูรณ์ แต่ถ้าจะแก้ไขไม่ให้เกิด Dangling
modifier นิสิตจะต้องเรียนรู้การแต่งประโยคนี้เสียใหม่ คือใช้คำขยายนามเมื่อ
มีนามที่จะขยายดังนี้

While climbing the tree, Daeng tore his shirt.

ทั้งนี้อาจารย์ผู้สอนจะต้องเน้นให้นิสิตเข้าใจโดยตลอด

3.2 ขอบกพร่องเกิดจากความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยา

(Subject - verb agreement) นิสิตทำผิดมากในเรื่องนี้ด้วยเหตุที่ในภาษาไทย
มิได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธานตามพจน์ เช่น ในภาษาไทยใช้ว่า

ทุก ๆ คนชอบดูเรียน แต่แม่ชอบบ่ง

ครอบครัวของฉันอยู่ในกรุงเทพฯ แต่ญาติของฉันอยู่ที่อุบล

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าในภาษาไทยไม่มีการเปลี่ยนรูปของกริยา
ให้สอดคล้องกับประธาน กล่าวคือไม่ว่าประธานจะเป็นเอกพจน์ หรือพหูพจน์ก็ยังคงใช้

กริยา รูปเดิม แต่ในภาษาอังกฤษจะต้องเปลี่ยนแปลงรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธานเสมอ
 มิฉะนั้นจะถือว่าผิดหลักไวยากรณ์ ดังตัวอย่างการใช้กริยาผิดเช่น

* Everyone like durians but mother like grapes.

ดังนั้นอาจารย์สอนจะต้องฝึกฝนให้ลิสิตสามารถใช้คำกริยาให้สอดคล้องกับ
 ประธานอย่างถูกต้องดังนี้

Everyone likes durians but mother likes grapes.

หรือ My family lives in Bangkok but my cousins live
 in Ubol.

3.3 การใช้คำบุพบท (preposition) จากตัวอย่างในข้อ 3.2
 ใช้ว่า อยู่ในกรุงเทพฯ แต่อยู่ที่อุบล. ซึ่งถ้าลิสิตไม่เข้าใจอาจใช้แนวเทียบจาก
 ภาษาไทยมาใช้ในภาษาอังกฤษเป็น "live in Bangkok" และ "live at
 Ubol" ซึ่งจะทำให้ผิดความหมายไปกลายเป็นว่า "อุบล" คงเป็นเพียงสถานที่เล็ก ๆ
 เท่านั้น ที่ถูกแล้ว "อุบล" เป็นเมืองใหญ่ ต้องใช้ว่า "live in Ubol" เสมอ

3.4 นอกจากในภาษาไทยไม่มีการกำหนดการใช้กริยาให้สอดคล้องกับ
 ประธานตามพจน์แล้ว ในภาษาไทยยังไม่มี การเปลี่ยนแปลงรูปคำกริยาตามกาลด้วย
 จึงทำให้ลิสิตมีข้อบกพร่องในการใช้รูปกริยาให้ถูกต้องตามกาลมาก เพราะขาดความ
 ระมัดระวังในการใช้ และบางครั้งก็นำแนวเทียบจากภาษาไทยมาใช้โดยตรง เช่น
 ภาษาไทยใช้ว่า

ผมเพิ่งพบหนังสือที่ผมต้องการ เมื่อวานนี้/เราจะพบกันอีก เมื่อไร

จะเห็นได้ว่าในภาษาไทยยังคงรูปกริยาไว้เช่นเดิม แต่สามารถทราบได้ว่าเป็น
 เหตุการณ์ตอนใดจากคำบอกเวลาเท่านั้น ส่วนในภาษาอังกฤษจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงรูป
 ของคำกริยาให้สอดคล้องกับกาลและประธานเสมอ เช่น

I just found the book I want yesterday.

แต่ถ้านิสิตใช้แนวเทียบจากภาษาไทย. นิสิตอาจใช้ผิดเป็น

* I just find the book I want yesterday.

หรือ When shall we meet again ? นิสิตอาจใช้เป็น

* When do we meet again ?

3.5 ตัวอย่างข้อบกพร่องในการเขียนของนิสิต

3.5.1 Dangling modifiers

* Running from tree to tree, the nuts
were buried all over the lawn
by the squirrel.

* Flying around the room, I saw two bats.

* While climbing the tree, Henry's
shirt was torn.

3.5.2 Subject - verb agreement

* Our English club decide to have
a meeting every month.

* Either vegetables or rice grow
in this area.

* Not only the clerks but also the
manager have been working hard
in this store.

3.5.3 Prepositions

* Thai students are taught to be
polite with adults.

* This treaty was signed in November 2,
1962.

* The ambassador has lived on 70
Washington Street for two years.

* The town of Blackpool is noted in
seafood.

3.5.4 Tenses

* I shout loudly when the boat
came near me.

* The Browns' family go swimming
this weekend.

* Barbara is tidying up her room for
about an hour now.

4. เหตุที่ข้อบกพร่องทั้ง 7 ด้านของนิสิตจากแบบทดสอบปรนัย 4 ฉบับ และข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้านของนิสิตที่ตรวจพบจากแบบทดสอบอัตนัยมีสหสัมพันธ์ต่ำ เพราะฉะนั้นสถิติหลักเลียงการ เรียงประโยคผิด โดยเลือกใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ และคำศัพท์สำนวนง่าย ๆ เป็นการปกปิดข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้าน มิให้ปรากฏออกมา ในการ เขียน ดังนั้นนิสิตที่มีความบกพร่องปรากฏอยู่ในแบบทดสอบปรนัยทั้ง 4 ฉบับ อาจไม่ปรากฏความบกพร่องในการ เขียน (จากแบบทดสอบอัตนัย) ก็ได้ผลจากการ คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จึงต่ำมาก แต่เมื่อผู้วิจัยได้คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จากคะแนนรวมข้อถูกของนิสิตจากแบบทดสอบปรนัยทั้ง 4 ฉบับ กับคะแนนความสามารถ ในการ เขียนของนิสิตจากแบบทดสอบอัตนัย ปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .66 ซึ่งเป็นค่าสูงพอควร จึงอาจกล่าวได้ว่า นิสิตที่มีความรู้พื้นฐานดีเกี่ยวกับการ ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ ตลอดจน การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ย่อมมีความสามารถในการ เขียนระดับประโยค ข้อความ

และเรียงความได้ดีด้วย อย่างไรก็ตามก็มีความรู้พื้นฐานทั้ง 4 ด้านดังกล่าว มิได้ส่งผลโดยตรง
 ให้นิสิตมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เพราะความสามารถในการเขียนนอกจาก
 ต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ
 และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนแล้ว นิสิตจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีความสามารถในการ
 เขียนระดับประโยค ข้อความ และเรียงความให้เหมาะสมกับความรู้ในระดับปริญญาตรีด้วย
 ฉะนั้นนิสิตก็จะยังคงใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ หรือคำศัพท์และสำนวนที่ให้ความหมาย
 ไม่แจ่มชัด

ข้อเสนอแนะต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา

1. ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรจะต้องเน้นพร้อม ๆ กันทั้ง 4 ด้าน
 คือ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และ
 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
2. ชี้แจงให้นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษทั้งปีที่ 3 และปีที่ 4 ตระหนักว่า
 ในการเขียนระดับประโยค ข้อความ และเรียงความภาษาอังกฤษนั้นจะต้องใช้ภาษาให้มี
 ความลึกซึ้งเหมาะสมกับระดับของผู้เขียน
3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษได้ศึกษาการใช้
 คำศัพท์และสำนวนให้กว้างขวางออกไป
4. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเขียนของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นิสิต
 มีความสามารถในการเขียนยิ่งขึ้น โดยการให้ทำวารสารภาษาอังกฤษ หรือทำหนังสือพิมพ์
 ภาษาอังกฤษ หรือเน้นเรื่องการเขียนในชั่วโมงภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยหาข้อบกพร่องในการพูด การฟังและการอ่านภาษาอังกฤษของ
 นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยวิชาการศึกษา
2. ควรมีการวิจัยความสามารถในการเขียนของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษในชั้นอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กานดา สันฐานนท์ วิชาชุดครูประกาศนียบัตรการศึกษาของครูสภา วิชาภาษาอังกฤษ
ตอน 1 วิธีสอนภาษาอังกฤษ โรงพิมพ์ครูสภา 2506, 163 หน้า.

จันทร์เพ็ญ อันตระกูล ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล ปริณยานิพนธ์ คม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 129 หน้า.

บุญเหลือ กุญชร ม.ล. ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ ม.ป.ท.,
ม.ป.ป., 191 หน้า.

ฝึกหัดครู, กรม เอกสารนิเทศการศึกษา "การสอนอ่านและเขียน" โดย
คมคาย จงเจริญสุข 40 : 59 ธันวาคม 2509.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประมวลการสอนรายวิชาต่าง ๆ ของคณะมนุษยธรรมศึกษาและ
สังคมศาสตร์ พ.ศ. 2507 โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ 2507, 195 หน้า.

สุไร พงษ์ทองเจริญ วิชาชุดครูมัธยมของครูสภา วิชาภาษาอังกฤษตอน 5 วิธีสอน
ภาษาอังกฤษ โรงพิมพ์ครูสภา 2506, 174 หน้า.

เสาวณี อินทรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อุษยา วิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
วิชาภาษาอังกฤษตอน 3 แต่งความ โรงพิมพ์ครูสภา 2505, 154 หน้า.

อุทุม วโรบลีกชิตติ์ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น หน่วยศึกษานิเทศก์กรมการฝึกหัดครู
2513, 219 หน้า.

- ✓ Aguas, Estrella Floro, "English Compositions Error of Tagalog Speakers and Implication for Analytical Theory," Dissertation Abstracts 25 : 3561 A, December, 1964.
- Berry, Thomas Elliott, The Most Common Mistakes in English Usage, Chilton, Philadelphia, 1961, 146 pp.
- ✓ Biard, Ruth C., "A Survey of Errors in English Compositions," The Journal of Educational Research 56 : 228 - 235, January, 1963.
- Boonthavi, Panee, An Error Analysis of the Written English of Thai University Students with Suggestions for Remedial Work, SEAMEO Regional English Language Centre, July 1968 - December 1970. (Abstract).
- Brook, Nelson, Language and Language Learning, Harcourt Brace & World, Inc., New York, 1960, 238 pp.
- ✓ Chadbourne, James Philip, "Measuring the Writing Ability of Community College Students," Dissertation Abstracts 32 : 909 A, August, 1971.
- ✓ Chaiyaratana, Chalao, A Comparative Study of English and Thai Syntax, Doctor's Thesis, Bloomington Indiana University, 1961, 287 pp.
- Dickason, David H., A Practical Handbook of English Usage for Thai Teachers and Students : Some Common Errors and How to Eliminate Them, Indiana University Contract, USOM, Bangkok, 1957, 135 pp.
- ✓ Fan, Chung Teh, Item Analysis Table, Educational Testing Service, Princeton, New Jersey, 1952, 32 pp.
- French, F.G., The Teaching of English Abroad, Oxford University Press, London, 1963, 112 pp.
- ✓ Garrette, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Longmans Green, New York, 1958, 478 pp.
- Buanco, Nelia Rivera, "A Descriptive - Contrastive Analysis of English and Tagalog Verbs," Dissertation Abstracts 24 : 2322 A, December; 1963.
- Hodges, John C., Handbook of English, Harcourt Brace & World, Inc., New York, 1959, 424 pp.

✓ Hymer, Robert Charles, "An Analysis of the Spelling Errors Found in the Written Compositions of Fourth, Fifth and Sixth Grade Children," Dissertation Abstracts 24 : 573 A, August, 1963.

✓ Hyndman, Roger, "Some Factors Related to the Writing Performance of 10th Grade Students," Dissertation Abstracts 30 : 1468A, October, 1969.

Indrabhakti, Saowanee and Long, M.N., "Writing Courses at The College and University Level in Thailand," Bulletin of The English Language Center, Vol 1, October 1971, No.3, 53 pp.

Johnson, Falk S., Improving What You Write, Houghton Mifflin Company, Boston, 1965, 417 pp.

Kinsella, Paul L., The Teaching of Writing, Harcourt Brace & World, Inc., 1969, ..., 3 vols.

Lado, Robert, Language Testing : The Construction and Use of Foreign Language Tests : A Teacher's Book, Longmans, London, 1961, 389 pp.

Lekawatana, Pongsri, and others, A Contrastive Study of English and Thai, English Language Center, Bangkok, 1969, 139 pp.

Lodge, Helen C., and Trett, Gerald L., New Ways in English, Prentice Hall Englewood Cliffs, 1968, 436 pp.

Madarasz, Paul Huba, "Contrastive Linguistic Analysis and Errors Analysis in Learning English and Hungarian," Dissertation Abstracts, 30 : 931 A, September, 1969.

✓ McCartney, William A; The Development of an Objective Instrument for Measuring the Writing Ability of College Freshmen," Dissertation Abstracts 23 : 2375A, January, 1963.

Nesfield, J.C., Aids to the Study and Composition of English in 5 parts, Macmillan, London, 1907, 536 pp.

• Oliva, Peter F., The Teaching of Foreign Languages, Prentice Hall Englewood Cliffs, New Jersey, 1969, 352 pp.

✓ Osburn, Curtis Randall, "A Study of Selected Usage Errors in the Written Expression of Boys and Girls in Grade three through six," Dissertation Abstracts 27 : 1245A, November, 1966.

- Robinson, Kenneth, English Teaching in East Asia, Evans Bros., London, 1960, 271 pp.
- Saengplong, Narumon, An Outline Programme for Remedying Grammatical Errors in Written English Upper Secondary School in Thailand, SEAMES Regional English Language Center, Singapore, 1968, 53 pp.
- Santiago, Roman Luis, "Contrastive Linguistic Analysis and Error Analysis in Learning and Hungarian," Dissertation Abstracts 31 : 6368 A, June, 1971.
- Shaw, Harry, Error in English and Ways to Correct Them, Barnes & Nobles, New York, 1962, 375 pp.
- ✓ Shepherd, Edith E., "A Preliminary Experiment in Teaching English Usage," Supplementary Educational Monographs, 1925, 103 pp.
- Slattery, Patrick Daniel, "Effects of Practice and Emphasis on the Serial - Error - Curve in Spelling Performance," Dissertation Abstracts 30 : 3801 A, March, 1970.
- ✓ Vallette, Rebecca M., Modern Language Testing : A Handbook, Harcourt Brace & World, Inc., New York, 1967, 200 pp.
- Veloro, A.T., English for Students with Common Errors Corrected, Philippine Book Company, Manila, 1950, 251 pp.
- ✓ Ward, Ethel G., Step to Languages, Harper & Brothers, New York, 1949, 382 pp.
- Watkins, Floyd C., Martin, Edwin T., and Dillingham, William B., Exercises to Accompany Practical English Handbook, Houghton Mifflin Company, Boston, 1962, 151 pp.
- ✓ Winer, B.I., Statistical Principles in Experimental Design, McGraw - Hill, New York, 1962, 672 pp.
- Whitford, Harold C., and Dixon, Robert J., Handbook of American Idioms and Idiomatic Usage, Regents Publishing Company, Inc., New York, 1953, 155 pp.

ภาคผนวก

ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบ

ข้อ	P _L	P _H	p	r	หมายเหตุ
1	.90	.99	.95	.39	
2	.66	.96	.83	.49	
3	.90	.99	.95	.39	
4	.89	.99	.95	.41	
5	.90	.99	.95	.39	
6	.44	.96	.74	.64	
7	.89	.99	.95	.41	
8	.25	.66	.45	.42	
9	.48	.96	.76	.62	
10	.44	.81	.63	.40	
11	.40	.88	.66	.52	
12	.55	.99	.83	.70	
13	.40	.92	.69	.58	
14	.88	.96	.92	.23	
15	.40	.92	.69	.58	
16	.86	.96	.92	.26	
17	.44	.92	.71	.56	
18	.62	.92	.79	.42	
19	.71	.88	.80	.25	
20	.62	.99	.85	.66	

no	P _L	P _H	p.	r.	หมายเหตุ
21	.29	.55	.42	.27	
22	.72	.92	.83	.32	
23	.40	.92	.69	.58	
24	.37	.81	.60	.46	
25	.71	.88	.80	.25	
26	.70	.85	.78	.21	
27	.55	.99	.83	.70	
28	.33	.59	.46	.27	
29	.48	.96	.76	.62	
30	.29	.51	.40	.23	
31	.29	.99	.72	.81	
32	.40	.70	.55	.31	
33	.44	.66	.55	.23	
34	.29	.96	.67	.72	
35	.37	.74	.56	.38	
36	.33	.70	.52	.37	
37	.40	.92	.69	.58	
38	.37	.77	.58	.41	
39	.86	.99	.94	.46	
40	.07	.81	.41	.73	
41	.25	.70	.47	.45	
42	.25	.62	.43	.38	

ข้อ	P _L	P _H	p.	r.	หมายเหตุ
43	.18	.74	.45	.56	
44	.25	.74	.49	.49	
45	.18	.99	.66	.85	
46	.22	.74	.48	.52	
47	.29	.66	.47	.37	
48	.40	.88	.66	.52	
49	.11	.59	.33	.53	
50	.15	.66	.39	.53	
51	.22	.81	.52	.58	
52	.15	.48	.30	.38	
53	.15	.25	.20	.15	ปรับปรุงข้อความ
54	.37	.70	.54	.34	
55	.22	.44	.32	.26	
56	.18	.37	.27	.23	
57	.25	.92	.61	.68	
58	.15	.29	.22	.19	ปรับปรุงข้อความ
59	.07	.37	.20	.43	
60	.40	.77	.59	.38	
61	.37	.88	.64	.54	
62	.22	.40	.30	.22	
63	.37	.96	.71	.68	
64	.22	.51	.36	.31	

no	P _L	P _H	p.	r.	หมายเหตุ
65	.22	.44	.32	.26	
66	.07	.55	.28	.57	
67	.40	.85	.64	.48	
68	.33	.62	.47	.29	
69	.33	.70	.52	.37	
70	.40	.77	.59	.38	
71	.86	.96	.92	.26	
72	.48	.99	.80	.73	
73	.37	.66	.52	.29	
74	.70	.85	.78	.21	
75	.37	.66	.52	.29	
76	.33	.77	.55	.45	
77	.18	.51	.34	.36	
78	.22	.62	.41	.41	
79	.22	.44	.32	.26	
80	.25	.74	.32	.26	
81	.37	.70	.54	.34	
82	.22	.59	.40	.39	
83	.37	.77	.58	.41	
84	.55	.85	.71	.35	
85	.40	.96	.73	.66	
86	.18	.81	.49	.62	

ลำดับ	P _L	P _H	P.	r.	หมายเหตุ
87	.44	.88	.68	.49	
88	.37	.81	.60	.46	
89	.11	.55	.31	.50	
90	.07	.66	.33	.64	
91	.22	.59	.40	.39	
92	.40	.62	.51	.22	
93	.15	.62	.37	.50	
94	.07	.40	.21	.46	
95	.33	.85	.60	.53	
96	.37	.81	.60	.46	
97	.33	.88	.62	.57	
98	.15	.40	.27	.31	
99	.29	.55	.42	.27	
100	.40	.77	.59	.38	
101	.11	.40	.24	.38	
102	.51	.81	.67	.33	
103	.40	.77	.57	.35	
104	.15	.66	.39	.53	
105	.22	.77	.49	.54	
106	.22	.59	.40	.39	
107	.29	.77	.53	.48	
108	.15	.48	.30	.38	

no	P _L	P _H	p.	r.	หมายเหตุ
109	.18	.48	.32	.34	
110	.25	.77	.51	.52	
111	.25	.74	.49	.49	
112	.29	.59	.44	.31	
113	.70	.85	.78	.21	
114	.48	.77	.63	.31	
115	.33	.77	.55	.45	
116	.18	.62	.39	.46	
117	.44	.85	.66	.45	
118	.44	.88	.68	.49	
119	.25	.48	.36	.25	
120	.22	.59	.40	.39	
121	.29	.59	.44	.31	
122	.74	.88	.81	.21	
123	.29	.62	.45	.34	
124	.11	.51	.29	.47	
125	.22	.74	.48	.52	
126	.33	.66	.49	.33	
127	.29	.62	.45	.34	
128	.59	.99	.84	.62	
129	.82	.92	.87	.20	
130	.86	.96	.92	.26	

no	P _L	P _H	p.	r.	หมายเหตุ
131	.51	.81	.67	.33	
132	.44	.88	.68	.49	
133	.51	.74	.63	.25	
134	.29	.74	.52	.45	
135	.22	.74	.48	.52	
136	.25	.88	.58	.63	
137	.29	.59	.44	.31	
138	.37	.85	.62	.50	
139	.15	.92	.52	.78	
140	.55	.88	.73	.40	
141	.59	.96	.81	.55	
142	.25	.55	.40	.31	
143	.18	.51	.34	.36	
144	.37	.85	.62	.50	
145	.40	.85	.64	.48	
146	.65	.81	.73	.20	
147	.25	.81	.54	.56	
148	.82	.92	.87	.20	
149	.48	.81	.65	.36	
150	.90	.99	.95	.39	
151	.65	.81	.73	.20	
152	.33	.74	.54	.41	

ข้อ	P _L	P _H	p.	r.	หมายเหตุ
153	.18	.92	.57	.73	
154	.33	.59	.46	.27	
155	.44	.85	.66	.45	
156	.44	.74	.59	.31	
157	.07	.25	.75	.31	
158	.18	.55	.36	.40	
159	.29	.66	.47	.37	
160	.48	.74	.64	.28	

ค่าเฉลี่ย $p = .57$ $r = .42$

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบปรนัยโดยวิธี

Split - half

$$r = .91$$

ค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบปรนัยแต่ละฉบับ

ฉบับที่ 1	p	=	.59	r	=	.44
ฉบับที่ 2	p	=	.49	r	=	.41
ฉบับที่ 3	p	=	.59	r	=	.41
ฉบับ 4	p	=	.59	r	=	.36

สหสัมพันธ์ของคะแนนรวมความสามารถของนิสิต

ซึ่งเป็นคะแนนที่นิสิตทำได้จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง 4 ฉบับ กับคะแนนที่นิสิตทำได้จากแบบทดสอบฉบับอัตนัย

X = คะแนนรวมที่นิสิตทำได้จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง 4 ฉบับ

Y = คะแนนที่นิสิตทำได้จากแบบทดสอบฉบับอัตนัย

นิสิต	X	Y
1	79	52
2	78	62
3	69	55
4	87	53
5	90	54
6	89	60
7	92	64
8	107	73
9	56	30
10	73	44
11	82	42
12	50	39
13	124	76
14	124	62
15	65	35
16	68	49
17	69	51

ลำดับ	X	Y
18	67	38
19	78	30
20	109	64
21	87	48
22	86	46
23	78	25
24	87	59
25	93	43
26	95	46
27	110	66
28	84	50
29	90	47
30	121	65
31	81	53
32	74	51
33	101	71
34	101	67
35	110	63
36	99	53
37	102	67
38	54	36
39	94	62
40	63	29

นิสิต	X	Y
41	89	45
42	89	56
43	84	58
44	98	63
45	111	70
46	104	63
47	102	62
48	102	48
49	100	64
50	101	55
51	101	55
52	99	58
53	99	49
54	98	54
55	50	46
56	116	66
57	110	74
58	87	56
59	87	39
60	66	47
61	86	48
62	62	45
63	73	58

นิสิต	X	Y
64	81	51
65	105	71
66	106	72
67	108	69
68	91	51
69	109	52
70	114	73
71	118	59
72	119	61
73	120	68
74	109	65
75	80	51
76	76	50
77	85	62
78	137	78
79	76	54
80	88	59
81	74	51
82	88	60
83	84	46
84	109	60
85	121	64
86	79	46

ลำดับ	X	Y
87	98	41
88	87	40
89	100	67
90	92	69
91	130	80
92	125	70
93	87	54
94	83	56
95	101	63
96	109	71
97	80	40
98	95	60
99	90	37
100	95	60
101	93	62
102	92	55
103	95	63
104	96	44
105	111	50
106	74	56
107	111	67
108	97	48
109	113	96

นิสิต	X	Y
110	96	45
111	109	69
112	92	64
113	120	74
114	91	41
115	91	53
116	122	66
117	74	40
118	111	29
119	36	31
120	65	26

$$r = .66^{**}$$

****** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สหสัมพันธ์ของคะแนนข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ ของนิสิต

- X_1 = คะแนนข้อบกพร่องของนิสิตด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 1
- Y_1 = คะแนนข้อบกพร่องของนิสิตด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ตรวจพบจากแบบทดสอบฉบับอัตนัย
- X_2 = คะแนนข้อบกพร่องของนิสิตด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 2
- Y_2 = คะแนนข้อบกพร่องของนิสิตด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนที่ตรวจพบจากแบบทดสอบฉบับอัตนัย
- X_3 = คะแนนข้อบกพร่องของนิสิตด้านการสะกดคำที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 3
- Y_3 = คะแนนข้อบกพร่องของนิสิตด้านการสะกดคำที่ตรวจพบจากแบบทดสอบฉบับอัตนัย
- X_4 = คะแนนข้อบกพร่องของนิสิตด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ 4
- Y_4 = คะแนนข้อบกพร่องของนิสิตด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ตรวจพบจากแบบทดสอบฉบับอัตนัย

นิสิต	X_1	X_2	X_3	X_4	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4
1	38	24	12	9	14	0	1	3
2	31	22	23	19	24	0	1	2
3	28	29	18	17	20	3	0	1
4	28	27	20	17	13	3	0	1
5	34	20	16	12	33	1	1	1
6	38	28	15	14	22	4	3	2

ردیف	x_1	x_2	x_3	x_4	y_1	y_2	y_3	y_4
7	16	12	3	6	20	3	5	2
8	13	14	4	6	1	0	2	2
9	40	27	24	19	19	2	5	2
10	38	19	12	9	30	1	0	2
11	42	27	9	10	24	1	2	2
12	42	30	19	13	29	1	0	4
13	17	18	10	9	13	5	5	0
14	27	23	16	9	19	5	2	0
15	40	24	17	10	19	1	2	2
16	26	20	22	15	13	1	3	3
17	38	20	19	5	23	7	1	5
18	41	26	23	17	30	5	4	0
19	17	22	12	8	12	3	0	0
20	21	16	16	9	15	7	0	1
21	14	17	14	6	21	1	3	3
22	16	20	12	12	15	2	2	1
23	19	21	11	9	10	3	2	1
24	35	26	15	11	14	2	1	2
25	29	18	13	9	13	7	1	2
26	34	24	14	8	18	4	1	1
27	27	22	11	11	13	1	1	0
28	12	17	7	4	13	2	1	3

ลำดับ	x_1	x_2	x_3	x_4	y_1	y_2	y_3	y_4
29	27	24	17	6	26	1	0	0
30	28	23	16	9	14	1	5	1
31	18	17	8	8	9	1	1	0
32	28	18	10	10	36	1	2	0
33	22	25	9	4	20	2	2	0
34	33	17	13	5	22	3	2	1
35	28	22	14	10	24	10	0	0
36	25	25	12	10	17	1	1	0
37	30	24	22	8	19	9	1	5
38	31	26	17	6	27	3	2	1
39	28	17	11	7	19	1	0	3
40	36	20	11	4	44	1	1	3
41	22	25	13	8	15	2	0	2
42	19	20	15	14	24	0	1	1
43	29	23	9	6	12	1	0	1
44	16	20	10	6	2	1	2	3
45	25	20	10	10	16	0	0	4
46	25	21	14	6	21	2	2	3
47	24	22	9	9	26	1	1	1
48	31	24	15	7	18	0	1	2
49	20	25	11	6	21	2	0	0
50	31	18	13	9	37	1	4	1

นิสิต	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄
51	28	23	13	12	26	2	0	0
52	42	28	19	9	46	4	5	3
53	15	14	8	6	10	2	0	1
54	15	15	6	6	16	2	3	0
55	16	7	7	11	8	2	3	3
56	16	11	8	7	17	0	2	1
57	27	21	19	9	15	1	0	0
58	30	25	13	7	21	1	4	0
59	34	25	14	12	24	1	1	0
60	29	25	19	8	22	1	11	1
61	39	25	15	8	25	3	1	0
62	22	24	13	14	22	4	3	5
63	31	22	14	6	21	2	1	0
64	33	23	16	7	25	2	1	3
65	14	19	13	7	16	1	0	7
66	11	12	11	5	17	1	2	5
67	22	19	13	7	12	2	2	0
68	34	26	12	10	23	1	0	2
69	25	20	14	10	11	0	3	1
70	10	2	4	8	7	4	0	1
71	13	5	5	8	14	1	2	1
72	11	9	9	6	11	1	1	1
73	25	21	10	7	21	1	1	1

นิสิต	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄
74	38	21	8	7	23	1	1	1
75	24	23	21	6	15	3	2	2
76	30	23	14	7	55	2	2	4
77	27	20	15	11	26	2	1	5
78	51	25	20	18	16	2	3	3
79	31	22	13	12	10	3	1	2
80	41	23	16	18	20	2	3	5
81	41	29	17	8	20	1	3	5
82	39	24	15	10	13	0	2	3
83	30	22	18	10	26	1	10	4
84	25	23	21	6	14	0	2	2
85	39	21	13	7	26	1	1	1
86	23	11	10	8	15	0	1	1
87	18	19	10	9	13	0	0	1
88	10	18	18	9	8	0	2	2
89	23	15	10	5	5	0	2	1
90	21	18	6	7	15	0	2	3
91	27	21	12	10	17	2	1	4
92	16	18	8	5	7	3	0	1
93	21	19	7	9	21	2	0	3
94	25	16	12	6	17	2	0	0
95	23	19	10	7	27	0	1	6

ลำดับ	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄
96	19	25	11	5	15	0	1	2
97	19	19	15	7	9	2	2	0
98	25	17	13	6	15	0	1	2
99	24	18	12	8	14	4	2	3
100	26	18	11	7	18	1	1	1
101	30	21	18	17	28	1	2	0
102	25	19	10	10	21	2	1	1
103	44	27	18	21	26	3	2	1
104	16	11	6	9	8	1	1	1
105	19	16	9	7	6	0	1	1
106	27	13	6	5	23	4	1	7
107	17	17	8	8	18	1	5	1
108	22	12	10	5	18	0	1	0
109	12	11	11	13	15	1	0	5
110	24	31	13	9	19	1	1	1
111	29	17	10	8	28	5	0	8
112	28	20	12	5	16	0	2	3
113	17	21	7	7	10	0	0	4
114	16	20	7	7	20	0	2	4
115	8	18	5	8	17	0	3	2
116	25	21	12	5	12	3	0	2
117	35	21	12	11	12	3	0	2

Person	X_1	X_2	X_3	X_4	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4
118	27	24	9	15	11	2	3	2
119	12	18	5	12	10	0	2	2
120	29	21	14	11	20	1	1	1
* 121	33	18	19	5	$r_1 = .07$			
122	25	21	15	7	$r_2 = .01$			
123	21	13	9	17	$r_3 = .19$			
124	21	16	11	9	$r_4 = .00$			
125	23	17	10	7	* ตั้งค่าให้คนที่ 121 เป็นต้นไป เป็นข้อมูลเฉพาะข้อบกพร่องทั้ง 4 ด้าน จากแบบทดสอบปรนัยเท่านั้น			
126	24	14	12	6				
127	19	20	11	6				
128	32	27	15	11				
129	30	20	15	10				
130	23	15	11	5				
131	19	19	7	9				
132	18	21	10	5				
133	25	19	11	16				
134	38	19	11	9				
135	28	21	10	6				
136	16	16	23	16				
137	26	26	14	7				
138	24	21	17	11				
139	29	17	19	9				

பிதித	x_1	x_2	x_3	x_4
140	31	25	18	6
141	30	25	13	6
142	37	21	11	10
143	32	21	12	8
144	35	21	9	11
145	22	17	11	8
146	25	21	10	7
147	27	18	10	8
148	29	19	12	5
149	26	18	12	10
150	31	16	11	8
151	25	21	11	9
152	21	21	18	7
153	28	14	17	8
154	28	18	15	6
155	12	23	15	17
156	27	20	16	7
157	21	17	7	3
158	36	24	17	8
159	37	19	12	12
160	31	28	18	8
161	35	20	16	14

ปีการศึกษา	x_1	x_2	x_3	x_4
162	43	26	18	13
163	34	30	20	17
164	40	31	20	11
165	40	26	24	12
166	45	29	19	18
167	43	29	21	20
168	19	17	7	8
169	16	17	8	7
170	19	16	7	7
171	37	25	19	13
172	40	24	16	14
173	35	31	16	15
174	37	24	20	17
175	39	27	17	18
176	36	31	15	12
177	36	21	23	16
178	38	21	17	16
179	36	23	9	14
180	39	21	14	15
181	17	11	4	6
182	20	20	12	8
183	38	20	14	7

ປີລິດ	x_1	x_2	x_3	x_4
184	33	32	14	9
185	38	27	16	15
186	43	31	23	17
187	28	24	19	11
188	49	29	20	21
189	32	30	21	15
190	29	26	16	9
191	33	23	15	11
192	31	27	22	9
193	21	24	14	6
194	34	29	18	10
195	33	23	16	8
196	32	22	12	8
197	25	19	20	19
198	24	24	13	10
199	29	22	7	6
200	33	23	15	5

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

20 ธันวาคม 2515

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำแบบทดสอบ

เรียน นิสิตทุกท่าน

ข้าพเจ้าเป็นนิสิตปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร มีความประสงค์ที่จะศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยวิชาการศึกษา เพื่อเขียนเป็นปฏิญานพนธ์ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

การศึกษาดังกล่าวจะประสบความสำเร็จได้ก็โดยอาศัยความร่วมมือจากท่านในการทำแบบทดสอบอย่างเต็มความสามารถ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบเหล่านี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อผลการศึกษาของท่านแต่อย่างใด ข้าพเจ้าจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับอย่างดียิ่ง ผลการวิจัยและข้อเสนอแนะจากการศึกษานี้จะกล่าวเป็นส่วนรวม มิได้เจาะจงถึงบุคคลใดโดยเฉพาะเลย ประโยชน์ของการศึกษานี้จะทำให้ทราบข้อบกพร่องบางอย่างของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะได้นำไปเป็นข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป ดังนั้นความร่วมมือและความช่วยเหลือของท่านนับว่าเป็นประโยชน์ต่อการศึกษานี้ของไทยด้วย

ขอขอบคุณนิสิตทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

กมลกาญจน์ นิธิพงศ์

(นางสาวกมลกาญจน์ นิธิพงศ์)

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบแบ่งเป็น 5 ตอนด้วยกัน คือ

ก. โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical Structure)

ข. คำศัพท์และสำนวน (Vocabulary and Idiomatic Usage)

ค. การสะกดคำ (Spelling)

ง. เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)

จ. ความสามารถในการเขียน (Writing Ability)

2. แบบทดสอบตอนที่ 1 - 4 เป็นแบบปรนัยชนิดให้เลือกตอบ ขอให้ขีดเลือกคำตอบ

A B C D E ที่ถูกที่สุดและชัดเจนที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วกากบาทลงในช่อง ☐

ก ข ค ง จ
ของกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ถ้าท่านเลือกข้อ b ให้ทำดังนี้

A	B	C	D	E
ก	ข	ค	ง	จ
☐	☒	☐	☐	☐

3. แบบทดสอบตอนที่ 5 ให้ท่านเขียนคำตอบทั้งหมดในกระดาษคำตอบ (ไม่ต้องลอกประโยคเดิม)

คำเตือน โปรดอ่านคำสั่งแต่ละตอนอย่างรอบคอบก่อนลงมือทำ และพยายามทำทุกข้อ

Part I. Grammatical Structure

A. Choose the correct word or words to complete each sentence.

1. Dr. Thomson, chairman of the Lion Clubs _____ giving a speech.
 - a. is
 - b. are
 - c. were
 - d. have been
2. Because she has learned to play violin since she was young, she is a good one now. One should be replaced with
 - a. girl
 - b. violin
 - ☒ c. violinist
 - d. player
3. Did he have a job last year?
Yes, he _____
 - a. has
 - b. had
 - c. had it
 - d. did
4. That young man keeps hoping _____ a house at the beach before summer.
 - a. building
 - b. to build
 - c. builds
 - d. build
5. She couldn't hear the speaker, _____ she moved to the front row.
 - a. where
 - b. that
 - c. whom
 - d. so
6. Susan looks beautiful in her _____ today.
 - ☒ a. white new cotton blouse
 - b. new white blouse cotton
 - c. new white cotton blouse
 - d. blouse cotton white new

7. Since there weren't any waiters, each girl had to help _____ at the buffet supper.
- herself
 - themselves
 - ourselves
 - yourselves
8. The leaders settled the argument. _____, there would have been war.
- Besides
 - Otherwise
 - Still
 - However
9. The singer sings her favourite song _____ she can
- so sweetly as
 - so sweetly that
 - very sweetly as
 - as sweetly as
10. "_____ I take my book back, Mr. Brown?"
- "Sure"
- Would
 - Do
 - May
 - Shall
11. "_____ does your father have to walk to his office?"
- "About three blocks"
- How long
 - How far
 - How many blocks
 - How much distance
12. He can't remember the man _____ name you mentioned.
- which
 - whom
 - whose
 - that
13. Thai students are taught to be polite _____ adults.
- with
 - to
 - for
 - in
14. She wants to buy a novel _____ by a famous writer.
- translated
 - translating
 - translates
 - to translate

15. This treaty was signed _____
November 2, 1962.

- a. at
- b. in
- c. on
- d. since

16. If anyone commits murder, _____
will be hanged.

- a. you
- b. he
- c. they
- d. she

17. Has everyone promised not _____
that any longer?

- a. delay
- b. delaying
- c. to delay
- d. delayed

18. The ambassador has lived _____
70 Washington Street for two
years.

- a. on
- b. near
- c. along
- d. at

19. Mr. Smith must hurry in order
to catch _____ express train to
Chiengmai.

- a. a
- b. an
- c. the
- d. no word is needed

20. That experienced carpenter can
very _____ make these curves.

- a. easily
- b. easy
- c. ease
- d. at ease

21. Our English club _____ to have a
meeting every month.

- a. decide
- b. decides
- c. have decided
- d. are going to decide

22. The Browns' family _____ swimming
this weekend.

- a. go to
- b. goes to
- c. is going to go
- d. is going to

23. "Arms and the Man", Bernard Shaw's _____ play _____ taught in several colleges.
- a. have been
 - b. were
 - c. are
 - d. is
24. Either vegetables or rice _____ in this area.
- a. grows
 - b. grow
 - c. do grow
 - d. have grown
25. Everybody took off both of _____ shoes before entering the temple.
- a. their
 - b. our
 - c. your
 - d. his
26. She allows her son _____ up late on Saturdays.
- a. stay
 - b. to stay
 - c. staying
 - d. stays
27. Tell me when America _____
- a. is discovered
 - b. has been discovered
 - c. was discovered
 - d. can be discovered
28. Both the Taylors and _____ have been informed of the news.
- a. we
 - b. us
 - c. our
 - d. ourselves
29. Why were these _____ tables broken?
- a. three first teak
 - b. three teak first
 - c. first three teak
 - d. first teak three
30. A person's race or _____ should have nothing to do with getting a job.
- a. his religion
 - b. what is his religion
 - c. what his religion is
 - d. religion

31. Who's taken away the apples?

We _____

- a. are
- b. have
- c. have taken
- d. do

32. Neither she nor her sisters _____

Newton's law.

- a. understand
- b. understands
- c. has understood
- d. does understand

33. Can the children tell _____ ?

- a. why they don't like
- b. whom don't they like
- c. whom they don't like
- d. which don't they like

34. If George hadn't held us up with

his financial report, the dis-

cussion _____ over on time.

- a. were
- b. had been
- c. would be
- d. would have been

35. They told everyone about the

accident as though it _____ to them.

- a. happened
- b. had happened
- c. was happening
- d. would happen

36. This is _____ place that the three brothers can't rent.

- a. so expensive
- b. such expensive
- c. a very expensive
- d. such an expensive

37. She _____ reserve the seat, or she will have to stand.

- a. doesn't
- b. can
- c. had better
- d. ought

38. Of the two girls, she has been _____

- a. very ambitious
- b. more ambitious
- c. much ambitious
- d. so ambitious

39. Please give this letter to the girl _____ near the window.
- standing
 - stands
 - does stand
 - stand
40. The workers won't do their work unless they _____ good wages.
- will get
 - would get
 - got
 - get
41. The machine used to thresh peanuts is simple and skilled labours are not needed to operate _____
- them
 - themselves
 - it
 - oneselves
42. At this time the other night, we _____ the Christmas tree.
- arranged
 - had arranged
 - were arranging
 - had been arranging
43. The music wasn't so boring but the girls _____ it.
- bored
 - were boring
 - were bored by
 - were bored with
44. The town of Blackpool is noted _____ seafood.
- by
 - for
 - in
 - with
45. Barbara _____ up her room for about an hour now.
- has been tidying
 - has tidied
 - is tidying
 - was tidying
46. The audience _____ to the tapes for hours by eight o'clock tomorrow.
- has been listening
 - will be listening
 - will have been listening
 - would have been listening

47. Mr. Adams was invalid all his life _____, he had an active career.
- a. consequently
 - b. moreover
 - c. besides
 - d. however
48. Most Americans wear ready _____ clothes.
- a. make
 - b. making
 - c. made
 - d. to make
49. My youngest brother wished he _____ in college campus while he was working on his project.
- a. stayed
 - b. had stayed
 - c. was staying
 - d. would stay
50. Helen now wishes that she _____ French as her minor subject.
- a. took
 - b. takes
 - c. is taking
 - d. has taken
51. Tom is a good son in the family, honest, bright and _____.
- a. working hard
 - b. very hard work
 - c. he also works very hard
 - d. hard working
52. "_____ are these men?"
- "They are actors."
- a. Who
 - b. Which
 - c. What
 - d. How
53. He told me that he would ask me to join the party if I _____ very sick.
- a. wouldn't be
 - b. weren't
 - c. wasn't
 - d. hadn't been
54. The farmers have been looking forward _____ enough rain this year.
- a. to getting
 - b. to have got
 - c. to get
 - d. getting

55. The naughty boy got _____ disobeying his parents.
- a. away with
 - b. up with
 - c. off
 - d. away
56. Not only the clerks but also the manager _____ in this store.
- a. have been working
 - b. has been working
 - c. are working
 - d. work
57. Television is entertaining. _____, it is instructive.
- a. However
 - b. Nevertheless
 - c. Otherwise
 - d. Furthermore
58. My old nurse and housekeeper _____ good care of the children.
- a. have taken
 - b. are taking
 - c. has taken
 - d. take
59. Last week we had a painter _____ the living room.
- a. paint
 - b. painted
 - c. painting
 - d. to paint

B. Which sentence is not correct nor clear

60. a. The book is not a biography, but it is only a fiction.
- b. The book is not a biography it is only a fiction.
- c. The book is not a biography; it is only a fiction.
- d. The book is not a biography. It is only a fiction.

61. a. The wood was wet; it wouldn't burn.
b. The wood was wet. It wouldn't burn.
c. The wood was wet; consequently, it wouldn't burn.
d. The wood was wet it wouldn't burn.
62. a. It was impossible to find the book that I had read in the dark.
b. It was impossible to find the book in the dark.
c. In the dark, it was impossible to find the book that I had read.
d. It was impossible that the book I had read could be found in the dark.
63. a. During the broadcast few people thought of dialing other stations.
b. On the bombing of Chicago, the Associated Press sent out a bulletin.
c. Spinning their dials unsuspectingly to give the details.
d. The program caused no alarm.
64. a. She avoided using slang, a practice which greatly improved her speech.
b. She avoided using slang, which greatly improved her speech.
c. Her avoidance of slang greatly improved her speech.
d. She greatly improved her speech by avoiding using slang.
65. a. Peter told his uncle that Peter's money had been stolen.
b. Peter said to his uncle, "My money has been stolen."
c. Peter told his uncle that his uncle's money had been stolen.
d. Peter told his uncle that his money had been stolen.

66. a. While climbing the tree, Harris' shirt was torn.
b. While climbing the tree, Harris tore his shirt.
c. While Harris was climbing the tree, he tore his shirt.
d. Harris's shirt was torn while he was climbing the tree.
67. a. I saw two birds flying around the room.
b. Flying around the room, two birds were seen.
c. Flying around the room, I saw two birds.
d. I saw two birds which were flying around the room.
68. a. To be an ideal roommate, one must have a sense of humor.
b. To be an ideal roommate, it is necessary to have a sense of humor.
c. To be an ideal roommate a sense of humor is necessary.
d. To be an ideal roommate needs a sense of humor.
69. a. On entering the room, I found the refreshments were being served.
b. On entering the room, refreshments were being served.
c. I found the refreshments were being served while I was entering the room.
d. Refreshments were being served when I entered the room.
70. a. A piano with three wooden legs is wanted by a lady.
b. A lady wanted a piano with three wooden legs.
c. A piano is wanted with three wooden legs by a lady.
d. With three wooden legs, a piano is wanted by a lady.
-

Part II Vocabulary and Idiomatic Usage

A. Choose the word or words of which meaning fits the sentence.

71. She had to _____ her younger brother last week.
- a. look at
 - b. look out
 - c. look into
 - d. look after
72. In a cemetery a case to put something for burial is a _____.
- a. cog
 - b. coir
 - c. coffin
 - d. dungeon
73. After he got through with his job, he was successful.
- a. stopped
 - b. finished
 - c. tried
 - d. understood
74. When you try to convince someone, you are trying to _____ him.
- a. persuade
 - b. perceive
 - c. scold
 - d. control
75. Handwriting which cannot be read is said to be _____.
- a. incredible
 - b. illegible
 - c. inedible
 - d. illusive
76. Because I am broke, I would like to ask you for a _____.
- a. rent
 - b. borrow
 - c. debt
 - d. loan
77. He took it for granted that everything his wife told him was true.
- a. trusted
 - b. assumed
 - c. realized
 - d. understood
78. The students can't _____ the meaning of that word.
- a. make out
 - b. calculate
 - c. figure
 - d. surmise

79. To turn around and go into the opposite direction is to _____.

- a. convert
- b. reflect
- c. confront
- d. reverse

80. Alice got mad and _____ her boyfriend in the face.

- a. stroke
- b. spanked
- c. slapped
- d. splitted

81. A region of low land saturated with water is a _____.

- a. lagoon
- b. pool
- c. swamp
- d. plateau

82. They will become friends in the long run.

- a. finally
- b. after running
- c. a long time from now
- d. for the rest of their lives

83. Her fingers were pricked by the _____ of the roses.

- a. cores
- b. thorns
- c. pollens
- d. stems

84. The old man was _____ of that little boy in the street yesterday.

- a. at back
- b. in back
- c. behind back
- d. with back

85. The flood last year caused a national _____.

- a. disaster
- b. danger
- c. dune
- d. pest

86. Everyone who comes must _____ a ticket with him.

- a. take
- b. get
- c. buy
- d. bring

87. The situation is very complicated. I am still at sea.
a. worried
b. tired
c. confused
d. anxious
88. The girls don't like Mike because he always _____ others.
a. takes part in
b. makes friend with
c. gets along with
d. makes fun of
89. When you need someone to treat you mental diseases, you go to see a _____.
a. psychiatrist
b. psychologist
c. physiologist
d. neurologist
90. When he forced himself to come in without an invitation, he _____.
a. intruded
b. inverted
c. faltered
d. grazed
91. Judy speaks English with a French _____.
a. pronunciation
b. accent
c. voice
d. tongue
92. All during his life career _____ with good luck.
a. healed
b. hoaxed
c. hailed
d. hurled
93. A mixture of snow or rain or hail is called a _____.
a. slice
b. sleet
c. sleigh
d. sludge
94. I saw a _____ of people waiting for the bus.
a. convoy
b. flock
c. bundle
d. herd

B. Choose the word or words that have the same meaning as the underlined words.

95. We don't like anyone who has a big mouth.
a. eats a lot
b. talks too much
c. always keeps quiet
d. enjoys eating and talking
96. We planned to stay overnight at Bangsaen.
a. for the night
b. night after night
c. day and night
d. before last night
97. The story you told me was very hard to believe.
a. negative
b. illogical
c. incredible
d. inconclusive
98. A taxi draws up at the curb.
a. stops
b. arrives
c. approaches
d. runs over
99. During the argument, his friend stuck up for him.
a. spoiled
b. supported
c. tried to fight
d. still quarrelled
100. The Thai dance entertained all foreign visitors.
a. excited
b. aroused
c. amused
d. awakened
101. I am fed up with the food in this restaurant.
a. am full of
b. eat a lot of
c. am given with
d. am bored with
102. She is very happy to have opportunity to attend the ceremony.
a. right
b. privilege
c. occasion
d. honour

C. Choose the word or words that are opposite to the underlined words.

103. Is the food we have enough for ten people?
a. inevitable
b. insufficient
c. incapable
d. inefficient
104. She always speaks to everyone courteously.
a. crudely
b. carefully
c. boldly
d. delightfully
105. Is it customary for guests at hotels in your country to tip the servants?
a. impractical
b. inadvisable
c. unsuitable
d. corruptible
106. Don't be so innocent as to prove what you have done.
a. insistent
b. doubtful
c. reluctant
d. guilty
107. The amateur photographer is very busy right now.
a. imperfect
b. professional
c. profligate
d. incomparable
108. The opposite of "ignoble"
a. extreme
b. worthless
c. injurious
d. exalted
109. The female of "bachelor"
a. madame
b. spinster
c. maid
d. friar
110. What do you think about the law of permitting smoking in the theatre?
a. prohibiting
b. conceding
c. postponing
d. discharging

Part III Spelling

A. From the following groups of words, there is one misspelled word in each. Identify the misspelled word.

111. a. pardoner	116. a. achievement
b. indicater	b. acknowledgement
c. designer	c. acquirement
d. dealer	d. arguement
112. a. damage	117. a. emphasise
b. sausage	b. compromise
c. knowledge	c. suffuse
d. priviledge	d. repulse
113. a. pronouncing	118. a. popularity
b. reducing	b. pecularity
c. picnicing	c. circularity
d. displacing	d. irregularity
114. a. uninitiated	119. a. audacious
b. unofficial	b. gracious
c. unnecessary	c. suspicious
d. unannounced	d. consciencious
115. a. attempting	120. a. antecedence
b. acquiting	b. anteriority
c. telecasting	c. antecipation
d. writing	d. antipathy

121. a. occurred
b. preferred
c. referred
d. murmured

122. a. intelligible
b. illegitimate
c. compulsive
d. appellate

123. a. forfeit
b. receipt
c. seize
d. wild

124. a. truly
b. duly
c. severely
d. lovely

125. a. interruption
b. immigration
c. imitation
d. initiation

126. a. reference
b. inference
c. recurrence
d. preference

127. a. agreeable
b. noticeable
c. lovable
d. changeable

B. Choose the correct answer to fill in each blank.

128. My mother is very kind to our
n _____ ghbors.
a. e
b. ei
c. ie
d. a

129. These two houses are _____
to that one on the corner.
a. semilar
b. similiar
c. semiliar
d. similar

130. Five hundred baht a month is not
adeq _____ to support a family.

- a. uate
- b. aute
- c. uade
- d. uet

131. These teak tables are _____

- a. valueable
- b. valuable
- c. voluable
- d. valluable

132. He was filled with desp _____
when he read the questions.

- a. are
- b. ear
- c. ere
- d. air

133. Did you perc _____ ve the
picture from your sister?

- a. cc
- b. ie
- c. ei
- d. i

134. All railways are _____

- a. parallel
- b. parrallel
- c. parelled
- d. paralel

135. _____, he missed the last bus.

- a. Accidentally
- b. Accidently
- c. Acidentaly
- d. Accidentaly

136. Robert bought a souven _____
for his wife.

- a. or
- b. er
- c. ir
- d. ear

137. We will see you again before
January the _____.

- a. nine
- b. ninth
- c. nineth
- d. nighth

138. In summer, many people like to

go _____ in the lake.

- a. skying
- b. skieing
- c. skiing
- d. sking

139. His intention was good, but

his ex _____ tion of the plan
was unsatisfactory.

- a. icu
- b. cicu
- c. cue
- d. ecu

Part IV Punctuation

Choose the correct punctuation mark ("N" means "no punctuation")

140. If you sang _____ that song would sound better.
- a. :
b. ;
c. .
d. ,
141. Having finished eating dinner _____ they left.
- a. !
b. :
c. ,
d. ;
142. "We will be free this weekend _____" Peter said.
- a. ,
b. .
c. ;
d. N
143. I was reluctant to leave _____ Mary was still staring at me.
- a. ,
b. ;
c. :
d. -
144. _____, asked the prosecutor.
- a. "Please explain"
b. Please explain!
c. (Please explain)
d. Please explain
145. He said, "What I like about Chiangmai is the weather _____"
- a. !
b. .
c. ?
d. ,
146. Have you read _____ ?
- a. the old man and the sea
b. The old man and the sea
c. The Old Man and the Sea
d. The Old Man And The Sea
147. _____ are my favourite seasons.
- a. Spring and Summer
b. Spring, and, Summer
c. Spring and summer
d. spring and summer

148. What a fine throw Sam made _____

- a. !
- b. ?
- c. .
- d. ;

149. Pay attention when you are in
this class _____.

- a. ?
- b. ,
- c. .
- d. ;

150. _____ hard for you to do that
right now.

- a. Its
- b. It's
- c. Its'
- d. Its's

151. We will get a _____ degree soon.

- a. B.A
- b. BA.
- c. BA
- d. B.A.

152. There were many applicants _____
but only a few could pass.

- a. ,
- b. ;
- c. :
- d. .

153. He brings me some gifts _____
whenever he comes to see me.

- a. ,
- b. :
- c. ;
- d. N

154. In the bag you will find these
things _____ some bananas and
apples.

- a. ,
- b. :
- c. ;
- d. -

155. After World War II _____, people
have longed for peace.

- a. [1939 - 1945]
- b. ,1939 - 1945
- c. (1939 - 1945)
- d. "1939 - 1945"

156. He wanted to buy a camera _____
therefore, his father gave him
some money.

a. ;

b. ,

c. :

d. —

157. I have one _____ niece who is
very cute.

a. three year-old

b. three-year-old

c. three years, old

d. three-year old

158. He said, "How terrible the
story you told me was _____"

a. !

b. .

c. ,

d. ?

159. Something was moving slowly
and cautiously _____ a snake.

a. ,

b. ;

c. —

d. :

160. The principal said that _____

a. "We had been informed
about the fire."

b. _____ we had been informed
about the fire.

c. 'we had been informed about
the fire.'

d. we had been informed about
the fire.

oooooooooooooooooooooooo

Part V Writing Ability (1.30 hour)

A. Complete the following sentences.

1. If I had known it was going to rain, I _____.
2. The hostess asked John how long _____.
3. My employer will give me a week off unless _____.
4. Uncle Frank spends his money on furniture as if he _____.
5. While _____, I still cannot understand poetry.

B. Correct these sentences

1. In the seventeenth century, a man could be hung for almost any offense.
2. Many years have passed before Alaska was given statehood.
3. If it was possible, life's hardship and sorrow would be avoided by most people.
4. The purpose of the program was not to give answers to everyone's questions but stimulating each participant to ask questions of himself.
5. Running from tree to tree, the nuts were buried by the squirrel all over the lawn.
6. Madame Pompadour wore a beautiful scarf frequently on her neck that was green.
7. To be a good listener one must have a genuine interest in people, a strong curiosity, and discipline oneself to keep the mind from wandering.

C. Combine the sentences in each group to make one clear grammatical sentence. Use connectives such as when, while, although, even though, and, but, so that, because, after, etc.

1. I saw some lovely dresses in a shop-window.

I was walking along Sukhumvit road,

I couldn't buy one.

I didn't have enough money on me.

2. Jack had borrowed four books from the library.

He got on a bus.

The bus was very crowded.

He lost one of the books on the bus.

3. To night Mr. Black must travel 250 miles.

He is used to travelling long distances.

He is a travelling salesman.

He works for a real-estate company.

4. It has not stopped raining.

We will leave for Bangsaen.

Sometimes the weather at the beach is nice.

The weather in Bangkok is bad.

- D. Describe the occasion when you were working in the garden and saw a big snake by expanding the following into a paragraph about 120 words.

I had spent the whole day _____ It was nearly 4 o'clock
so I _____ I was just _____ when I heard a noise
_____. Then I saw a big snake which _____ I thought it
was going to _____ Finally, I _____ and _____
all the way home.

- E. Imagine you spent two weeks on a desert island. Describe what you did there in not more than 250 words. Do not write more than three paragraphs.

Title : Shipwrecked

1. Introduction : Shipwrecked _____ everybody drown _____ I cling to
a rock _____ wash up on land.
 2. Development : Sleep for a long time _____ wake up _____ hungry and
thirsty _____ explore the island _____ find plenty
of fruit, fresh-water spring _____ try to hunt wild
animals _____ fail to catch anything _____ spend days
swimming, lying in sun.
 3. Conclusion : Boat in distance _____ signal and shout _____ rescue
-